

LẠI THẾ LUYỆN & KIM PHỤNG

Viết Cho Con Trai

NHÀ XUẤT BẢN
VĂN HÓA THÔNG TIN

VIẾT CHO CON TRAI

Lại Thế Luyện & Kim Phụng

Phát hành theo thỏa thuận giữa Công ty Văn hóa Hương Trang và tác giả. Nghiêm cấm mọi sự sao chép, trích dịch hoặc in lại mà không có sự cho phép bằng văn bản của chúng tôi.

GPXB số 164-2010/CXB/19/01-15/VHTT

QĐXB số 105/QĐ-VHTT

**In ấn và phát hành tại Nhà sách Quang Minh
416 Nguyễn Thị Minh Khai, P5, Q3, TP HCM
Việt Nam**

Published by arrangement between Hương Trang Cultural Company Ltd. and the author.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced by any means without prior written permission from the publisher.

LẠI THẾ LUYỆN & KIM PHỤNG

Quà tặng trái tim

**VIẾT CHO
CON TRAI**

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA THÔNG TIN

CÙNG BẠN ĐỌC

*“Uốn cây từ thuở còn non,
Dạy con từ thuở con còn trẻ thơ...”*

Gia đình - nơi mỗi người cất tiếng khóc chào đời, lớn lên, trưởng thành theo năm tháng và gắn bó, yêu thương cho đến tận cuối cuộc đời. Nói đến gia đình, trong ký ức sâu đậm của mỗi người, chúng ta thường nghĩ đến những gì là tươi đẹp và thiêng liêng nhất!

Gia đình là “trường học đầu tiên” của cuộc đời mỗi người. Và cha mẹ chính là “những nhà giáo dục đầu tiên” của con cái. Từ gia đình, mỗi người học được những chuẩn mực đạo đức căn bản nhất của cuộc sống!

Giáo dục con cái là một công việc đầy khó khăn và phức tạp! Đây là trách nhiệm cao cả nhưng cũng rất nặng nề đặt lên vai các bậc làm cha mẹ!

Mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái trong gia đình là một mối quan hệ gắn bó, gần gũi, bền chặt

nhất trong cuộc sống của mỗi người. Hằng ngày, giữa cha mẹ và con cái luôn có rất nhiều điều cần nói với nhau. Tuy nhiên, không phải lúc nào cha mẹ cũng có thể dễ dàng tìm được cách nói chuyện phù hợp với con mình. Dường như con cái ngày nay không còn thích nghe những lời lẽ giáo điều, nặng nề của cha mẹ, những bài học đạo đức cứng nhắc, rập khuôn, và cả những lý lẽ thiếu thực tế, mang tính áp đặt... Chính vì vậy, cha mẹ cần phải có cách nói với con mình một cách phù hợp, sao cho những gì mình nói thật sự mang tính thuyết phục đối với con cái.

Tác giả cuốn sách này, với tất cả tâm huyết khi cầm bút, đã mượn hình thức những bức thư thay cho những gì mà từ sâu thẳm đáy lòng các bậc cha mẹ ngày nay có thể đang rất muốn nói cùng con cái của mình. Mỗi bức thư chứa đựng một bài học sâu sắc. Đây là những điều mà tác giả đã trải qua, lắng đọng một thời gian dài trước khi đặt bút viết ra.

Đôi khi, chỉ cần trao cho con mình cuốn sách này, kèm theo một ánh mắt bao dung, độ lượng, cũng đã đủ để bạn nói lên với con mình tất cả!

*

Cuốn sách này dành cho các bậc cha mẹ, cho những người làm con, và cho tất cả mọi người. Mỗi chúng ta có thể đọc cuốn sách này để nhớ lại tuổi ấu thơ, để biết cha mẹ mong mỗi điều gì ở mình, để biết sống xứng đáng với những kỳ vọng mà cha mẹ đang đặt nơi mình, và để thêm yêu thương, kính trọng, biết ơn cha mẹ mình nhiều hơn! Và nhất là nếu bạn đang có con ở lứa tuổi thiếu niên, bạn có thể dành tặng riêng cho con mình cuốn sách này như một món quà giản dị, tràn đầy tình yêu thương!

Xin trân trọng gửi cuốn sách này đến tay bạn đọc. Ước mong sao mỗi chúng ta luôn có ý thức xây đắp, gìn giữ và cảm nhận được hạnh phúc trong gia đình, nhất là luôn nỗ lực chu toàn trách nhiệm giáo dục nhân cách tốt đẹp cho các thế hệ con cái - những chủ nhân tương lai của xã hội!

Thân mến!

Các tác giả

NGÀY CON SINH RA ĐỜI!

Ngày... tháng ... năm...

Con yêu của cha!

Hôm nay là một ngày vô cùng vĩ đại trong cuộc đời cha! Hôm nay, chính cha đã được nghe con cất tiếng khóc chào đời!

Suốt cả tháng nay, cha đã thao thức rất nhiều và lo lắng, chờ đợi ngày hôm nay. Rất nhiều đêm cha không sao chợp mắt được vì nghĩ đến giây phút con sẽ chào đời!

Mặc dù cha đã chờ đợi ngày này từ rất lâu rồi, thế nhưng khi nghe tiếng con khóc thét từ trong phòng sanh, cha vẫn có cảm giác như nghẹn thở, muốn lặng cả người đi. Một mầm sống mới trên hành tinh này đã bắt đầu! Cha cảm nhận được một điều gì đó quá đổi bất ngờ, quá mới mẻ... Cha có cảm tưởng như từ giây phút này, cuộc sống của cha đã trở nên khác hẳn! Một cuộc sống đầy vinh dự, nhưng cũng đầy thử thách, đầy gánh nặng trách nhiệm cao cả... của một người làm Cha.

Nhìn con bé nhỏ lặng lẽ nằm trong nôi, cha cảm nhận được một sợi dây tình cảm ấm áp đã thắt chặt hai cha con mình - đó chính là tình phụ tử thiêng liêng. Cha như cảm nhận được từng hơi thở, từng nhịp đập trong tim con. Và từ giây phút này cho đến mãi về sau này, ngày nào cha còn sống trên đời thì sẽ chẳng có giây phút nào mà cha không băn khoăn, trăn trở với một ý nghĩ, đó là: làm sao để nuôi dạy con nên người? Một con người xứng đáng với niềm kỳ vọng của gia đình mình, của ông bà nội ngoại, của mẹ, của cha, và nhất là của đất nước, của quê hương...

Con chào đời là một sự kiện rất lớn lao đối với cả nhà. Bạn bè thân hữu xa gần của cha đều gửi lời chúc mừng. Đặc biệt, ông bà hai bên nội ngoại đều rất vui mừng vì lần đầu tiên có cháu. Cha nhớ trước đây, bà nội con vẫn thường nói với cha rằng, bà chỉ mong được sống đến ngày nhìn thấy cháu của bà thôi, thì khi đó bà có thể yên lòng nhắm mắt! Ước nguyện giản dị này của bà làm cho cha cảm thấy áy náy suốt bao năm dài. Ngày hôm nay, con chào đời, xem như niềm mong đợi ngày nào của bà đã trở thành hiện thực! Bà của con hôm nay vẫn còn khỏe mạnh, rồi chẳng bao

lâu nữa, bà sẽ dắt con đi chơi, sẽ kể cho con nghe những câu chuyện cổ tích “ngày xưa, ngày xưa...”

Cha phải viết những dòng chữ đơn sơ này để lưu lại cảm xúc đặc biệt của ngày hôm nay - những cảm xúc mà có lẽ cha chỉ có thể trải nghiệm duy nhất một lần trong đời mà thôi - cảm xúc của người lần đầu tiên có con. Rồi cha mừng tưng, đến một ngày nào đó khi con lớn lên, có thể con sẽ đọc những dòng chữ này! Khi đó, con sẽ hiểu rằng, con được ra đời trong niềm kỳ vọng của cha và của mẹ. Con đã lớn lên trong tình yêu thương của cha mẹ, của mọi người như thế nào. Ôi, con yêu quý của cha!

NGÀY ĐẦU TIÊN CON ĐI HỌC!

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Hôm nay là một trong những ngày vui nhất cuộc đời cha và cũng là ngày đánh dấu một sự kiện quan trọng trong cuộc đời con: ngày đầu tiên con đi học.

Lúc cha con mình chào tạm biệt nhau ở cổng trường, cha vẫn đứng nhìn theo bóng dáng con một lúc lâu. Lúc con bước đến bên cánh cổng, con còn ngoái lại, nhoẻn miệng cười, nhìn cha một lần nữa rồi mới nhanh chân chạy vào lớp. Cha vẫn tiếp tục đứng đó, nhìn theo bóng dáng nhỏ bé của con trong sân trường cho đến khi con khuất vào phía sau cửa lớp, rồi cha mới lái xe đi.

Cha nhớ, ngày xưa khi ông nội đưa cha đi học, ông nội cũng hay nhìn theo bóng dáng phía

sau lưng cha. Ngày đó, cha không hiểu tại sao ông nội phải hành động như vậy? Bây giờ, khi đã trở thành một người làm cha, cha mới thực sự hiểu được. Sở dĩ như vậy là vì, trong mắt người làm cha, đứa con của mình bao giờ cũng nhỏ bé.

Ngày hôm nay, lần đầu tiên con đến trường. Một cuộc sống mới đang mở ra trước mắt con thật rộng lớn, ồn ào và lạ lẫm biết bao! Con sẽ phải tự lập nhiều hơn, không còn bố mẹ lúc nào cũng ở bên cạnh con như lúc con còn nhỏ nữa! Khi cha đứng nhìn theo bóng dáng phía sau lưng con, cha cảm nhận một cảm giác tự hào, hạnh phúc len nhẹ nhàng trong tâm hồn xen lẫn với một chút âu lo... Liệu rằng con có thích nghi được với môi trường mới mẻ này không? Con sẽ phải tập làm quen với những người bạn chưa từng quen biết. Con sẽ được học những điều mới mẻ mà trước đây con chưa từng được học...

Đứa trẻ nào rồi cũng phải lớn lên! Ngày hôm nay, con sẽ bắt đầu học cách tự lập bước vào cuộc sống.

Cha hoàn toàn tin tưởng ở con!

BÀI HỌC TỪ THIÊN NHIÊN

Ngày... tháng ... năm ...

Con yêu của mẹ!

Lúc nhỏ, khi con còn học tiểu học, mẹ thường nhắc nhở với con rằng: “Con hãy để ý quan sát thiên nhiên, bởi vì thiên nhiên là người Thầy vĩ đại nhất!”

Một cuộc đi dạo giữa hai mẹ con trong vườn có thể dạy chúng ta nhiều điều thú vị, sâu sắc về cuộc sống. Chúng ta có thể học hỏi được nhiều kinh nghiệm sống quý giá hơn bất cứ lúc nào. Khi con ngắm nhìn những bông hoa đang mọc cạnh nhau, tạo thành cả một “tấm thảm hoa” trải rộng, tô điểm cho một mảnh đất nơi góc vườn nhà mình, con suy nghĩ điều gì?

Trước tiên, chúng ta biết rằng, tấm thảm kia được tạo thành từ hơn cả trăm ngàn cây hoa khác nhau. Chúng đứng cạnh nhau như là những bộ phận không thể tách rời trong một “tấm thảm hoa” muôn màu muôn sắc. Nếu giả sử những cây

hoa ấy không còn đứng cạnh nhau nữa, mỗi cây chọn riêng cho mình một chỗ, thì chúng ta sẽ không thể nhìn thấy một vườn hoa rất đẹp, đang tô điểm cho cả một góc vườn.

Con thấy đấy, tất cả những cây hoa ấy có thể khác nhau, chẳng hề có cây hoa nào hoàn toàn giống hệt một cây hoa khác, nhưng chúng đều thuộc về một loài với tên gọi chung là loài hoa.

Cuộc sống của chúng ta trên quả đất này cũng như vậy! Mỗi chúng ta là một cá nhân nhỏ bé nhưng cũng vô cùng độc đáo, chẳng có ai là hoàn toàn giống với ai khác về đặc điểm cơ thể, về tâm lý, về những nét tính cách... Nhưng chúng ta có một tên gọi chung là loài người. Chúng ta không sống tách rời, biệt lập với nhau, mỗi người thu mình vào một thế giới riêng, mà chúng ta sống trong mái nhà chung của nhân loại, ngày càng biết xích lại gần nhau hơn.

Con có để ý thấy xu thế này không? Nhân loại ngày càng nhận thức ra được khát vọng yêu thương, khát vọng được chung sống với nhau trong hòa bình và chung tay góp sức với nhau để làm nên những gì tốt đẹp nhất cho cuộc sống. Nhân loại ngày càng biết xích lại gần nhau hơn

để tạo nên vẻ đẹp của lòng nhân ái, tình nhân loại; những tình cảm cao đẹp này đã và đang góp phần làm nên vẻ đẹp của trái đất này!

Con hãy nhìn ngắm thiên nhiên và hãy tiếp tục suy nghĩ về cuộc sống, chắc chắn con sẽ còn khám phá ra rất nhiều bài học sâu sắc khác nữa! Để rồi từ đó, con có thể chung tay góp sức cùng người khác tạo nên thật nhiều điều tốt đẹp cho cuộc sống!

ĐI THĂM VIỆN BẢO TÀNG

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Ngày hôm qua, cả nhà mình đi chơi rất vui. Lúc cha mẹ dắt con ghé vào thăm viện bảo tàng lịch sử văn hóa, con tỏ ra rất thích thú. Nhìn nụ cười tươi trên gương mặt rạng rỡ của con, cha mẹ cũng cảm thấy vui chẳng kém gì con đâu!

Cha còn nhớ, thầy giáo dạy môn Lịch sử ở lớp 9 của cha ngày xưa từng nói rằng, một trong những cách dạy và học môn lịch sử hiệu quả nhất, gần gũi với thực tiễn cuộc sống nhất, là tạo điều kiện cho học sinh được đi tham quan các viện bảo tàng. Ở đó, chúng ta có thể học tập, thưởng thức những nền văn hoá, lịch sử và nghệ thuật của nhiều quốc gia khác nhau. Những quốc gia nằm ở khắp các châu lục trên thế giới...

Từ Châu Á, con có thể nhìn thấy những chiếc áo kimono mà người phụ nữ Nhật Bản sử dụng trong những dịp lễ truyền thống rất trang trọng

của họ. Con cũng có thể tận mắt quan sát những hoa văn tinh tế chạm khắc trên những chiếc ngà voi quý hiếm. Chúng mang đầy tính sáng tạo của khối óc tuyệt vời cùng đôi bàn tay khéo léo của các nghệ nhân...

Từ Châu Phi, con có thể nhìn thấy những chiếc xuồng đóng bằng gỗ cứng, những cái trống, những bức tượng được dùng trong các lễ nghi tôn giáo nghiêm trang. Các bức tượng ấy có thể được tạc nên theo hình dáng dịu dàng, uyển chuyển của phái nữ, hoặc cũng có thể theo dáng vẻ oai hùng, uy nghi của phái mạnh; chúng mang ý nghĩa biểu trưng cho những quyền năng khác nhau của các vị thần. Nhiều bức tượng quan trọng còn được trang trí bằng những chiếc mặt nạ bằng vàng hay những đồ trang sức quý giá khác nữa.

Từ Ấn Độ, con có thể để ý thấy rằng, các loại đá quý luôn chiếm một vị trí ưu tiên trong đời sống. Các thiếu nữ Ấn Độ rất chú ý đến các đồ trang sức để điểm tô thêm nhan sắc cho mình, như những chiếc nhẫn, những đôi hoa tai, những sợi dây chuyền, những sợi dây nhỏ xinh xắn đeo nơi cổ tay ngọc ngà của các cô... Những đồ

trang sức ấy luôn được làm bằng nhiều chất liệu như hồng ngọc, ngọc trai, ngọc lục bảo, ngọc bích, san hô, và thậm chí cả kim cương...

Từ Châu Mỹ kéo dài đến tận Mêhicô, chúng ta có thể nhìn thấy nền văn hoá Olmecan của người Maya. Ở Veracruz thuộc Mêhicô, có một nghi thức tế lễ gọi là Ulama. Người ta dùng hông của mình để chuyên những hòn đá tròn nhỏ qua lại với nhau trông rất ngộ nghĩnh. Một bộ môn nghệ thuật khác nữa đã thu hút sự chú ý của cha, đó là môn nghệ thuật gây ảo giác. Trong môn này, người ta dùng những bức hình các loài hoa hoặc trái cây rồi ghép lại với nhau, làm cho người xem có cảm giác y như thật, chứ không còn là hình ghép nữa.

Con yêu!

Nói chung, khi đi thăm viện bảo tàng là con có dịp học hỏi thêm về những nền văn hoá độc đáo, phong phú khác trên thế giới. Đi thăm viện bảo tàng chính là một cơ hội rất tuyệt vời, góp phần đào tạo kỹ năng đó. Và thật thú vị, khi chúng ta có dịp nhìn lại dấu ấn của những nền văn hoá xa xưa, rồi so sánh với cuộc sống hôm

nay để phân nào thấy được những sự đổi thay, những bước thăng trầm của lịch sử...

Con biết không? Trong các mục tiêu đào tạo của nhà trường hiện đại ngày nay, các nhà giáo dục đang nhấn mạnh đến việc đào tạo cho người học có được kỹ năng hiểu biết và tôn trọng các nền văn hoá khác trên thế giới. Phải làm sao cho con người ở khắp mọi nơi ngày càng có thể hiểu nhau hơn, tôn trọng những khác biệt của nhau. Chắc con cũng đồng ý với cha rằng, một khi chúng ta biết tôn trọng và học hỏi nơi các dân tộc khác, điều đó sẽ tạo điều kiện để đất nước mình tiến nhanh hơn trên con đường xây dựng đất nước giàu mạnh và giữ gìn bản sắc dân tộc. Ngày hôm qua, cha mẹ dẫn con đi thăm viện bảo tàng chính là vì điều này! Đó là một cách học hỏi rất bổ ích và thú vị...

QUY LUẬT “CẠNH TRANH” VÀ “NHƯỜNG NHỊN”

Ngày... tháng ... năm...

Con yêu của cha!

Lúc chiều, khi cha vừa lái xe về đến chỗ gần cổng nhà mình, cha thấy mọi người đi đường đang tụ tập rất đông. Cha bỗng linh cảm thấy có một chuyện gì đó không hay đang xảy ra! Hình như là một vụ xô xát gì đó. Lúc cha tiến lại gần hơn, thì hồi ôi, nhân vật chính trong vụ lộn xộn này chẳng phải ai khác mà chính là con, đang sừng sộ to tiếng với một thanh niên lạ mặt - kẻ mà con cho rằng đã phóng nhanh, vượt ẩu và lao xe vào con khi con sắp sửa về đến trước cửa nhà mình.

Những ngày cuối năm, ai cũng vội vã, lo tranh thủ chuyện mua sắm cho ngày Tết, nên đi đường lữ va quẹt vào nhau là chuyện bình thường. May mà cha kịp chạy đến can ngăn, chứ nếu không thì con và chàng thanh niên kia đã sấn sỏ vào nhau, vì dường như cả hai đều đang tích cực chuẩn bị ra đòn.

Cha chưa hiểu thực hư mọi chuyện ra sao. Nhưng con ơi, cha vẫn nghĩ, biết đâu trong chuyện này cũng có một phần lỗi của con?

Đây không phải là lần đầu tiên con suýt đánh nhau với người khác. Trước đây, cha nhớ mình đã từng can ngăn con một lần rồi! Cha biết, trong chuyện này con hoàn toàn có khả năng tự vệ. Cha không lo lắng con sẽ bị người khác gây thương tích, vì trong lĩnh vực võ thuật, cha rất yên tâm về môn võ cổ truyền mà ngay từ khi còn nhỏ con đã may mắn được học từ ông nội. Thế nhưng, điều cha quan tâm lại là những chuyện khác!

Con ơi! Liệu rằng thái độ phản ứng của con lúc chiều có phải là một thái độ phản ứng tích cực và khôn ngoan hay không?

*

Chuyện vừa xảy ra khiến cha suy nghĩ nhiều về một quy luật trong cuộc sống, gọi là quy luật “cạnh tranh và nhường nhịn”. Con biết không? Quy luật “cạnh tranh và nhường nhịn” luôn có mặt ở khắp mọi nơi, trong mọi lĩnh vực, trong nhiều tình huống phong phú khác nhau của cuộc sống. Sống ở đời, chúng ta luôn phải biết nhường

nhịn và biết cạnh tranh, song điều quan trọng là con phải biết khi nào thì mình nên cạnh tranh và khi nào thì mình nên nhường nhịn. Hay nói cụ thể hơn, bản thân mình phải tự biết nên cạnh tranh trong những chuyện gì và nên nhường nhịn trong những chuyện gì?

Việc trả lời được những câu hỏi vừa nêu sẽ chứng tỏ rằng con trai cha đã có một thái độ khôn ngoan và trưởng thành trong cuộc sống hay chưa?

Với vụ ẩu đả chiều nay, cả con và chàng thanh niên kia cứ nhất mực “cạnh tranh” với nhau theo kiểu “một thắng một thua”. Nhưng con thử suy nghĩ mà xem, kết cục sẽ chẳng có ai thắng cả, mà là cả hai đều thua cuộc. Ai cũng sẽ bị thương tích, không ít thì nhiều. Ai cũng có thể bị dính dáng đến những chuyện lôi thôi, có thể liên quan đến kiện tụng, đến tội phá rối trật tự công cộng. Và còn nữa, trong mắt mọi người đi đường, liệu họ có nhiệt liệt “hoan nghênh” hành vi của con hay chỉ là những nụ cười chế giễu “cơn điên” của hai tên thanh niên vô lại mà thôi?

Và không chỉ có tuổi trẻ như con mới cạnh tranh như vậy đâu! Cha đã từng chứng kiến nhiều chuyện, ngay cả trong nhiều gia đình, với anh em

họ hàng mà người ta còn không biết nhường nhịn lẫn nhau. Trong những dịp lễ tết, anh em bà con họ hàng cả năm mới có dịp gặp gỡ nhau, nhưng chỉ sau khi uống một vài ly rượu, vài người lỡ có những lời lẽ xưng hô bất cẩn, nên đã gây ra xích mích; thế rồi anh em trong nhà bắt bẻ nhau, chấp nhặt những chuyện hết sức cởn con, vụn vặt. Chuyện bé xé ra to. Cứ như thế, cuộc vui trong phút chốc biến thành cuộc ẩu đả, làm mất tình anh em, làm mất hòa khí trong gia đình.

Những chuyện như thế ở nhiều gia đình không phải là hiếm. Chắc con cũng đã thấy!

Cha vẫn nghĩ, trong cuộc sống có rất nhiều chuyện xích mích hết sức nhỏ nhặt, nếu như mọi người đều biết chủ động nhường nhịn nhau một chút thôi, thì cuộc sống sẽ trở nên tốt đẹp hơn rất nhiều! Phải biết nhường nhịn trong những chuyện nhỏ nhặt, chúng ta mới tiết kiệm thêm được thời gian và sức lực để cạnh tranh trong những chuyện lớn lao hơn!

Từ nãy đến giờ, cha đã nói với con về chuyện nhường nhịn. Thế còn chuyện cạnh tranh, chúng ta nên cạnh tranh trong những chuyện gì, những

lĩnh vực gì nhỉ? Theo cha nghĩ, chúng ta nên cạnh tranh trong những việc có ý nghĩa, chẳng hạn việc học hành, nghiên cứu khoa học, làm giàu một cách chân chính, làm việc từ thiện... Bởi vì, những việc đó đáng để mọi người chúng ta cạnh tranh, vì chúng góp phần làm cho cuộc sống của xã hội ngày càng trở nên tốt đẹp hơn!

*

Con ơi! Trong cuộc sống, con hãy biết cạnh tranh sao cho sự cạnh tranh của con phải là sự cạnh tranh lành mạnh. Và con hãy biết nhường nhịn sao cho sự nhường nhịn của con luôn là sự nhường nhịn khôn ngoan, thấm đẫm tình người.

Một khi con biết sống như vậy, con đã xứng đáng là đứa con thực sự trưởng thành của cha rồi!

HÃY BIẾT NHÌN CON NGƯỜI TRONG KỶ VỌNG!

Ngày... tháng... năm...

Con yêu của cha!

Tối hôm nay, lúc cha đi ngang qua chỗ bàn học của con, cha thấy con đang hướng dẫn em con giải bài tập Toán. Cha vui lắm! Một trong những niềm vui lớn nhất của những bậc làm cha làm mẹ là được nhìn thấy các con mình ngoan ngổn học hành, anh em trong nhà biết thương yêu nhau, giúp đỡ nhau học hành ngày một tấn tới!

Truyền thống đạo đức tốt đẹp của người Việt Nam mình ví tình cảm anh em trong một nhà gắn bó với nhau như tay chân.

“Anh em như thể tay chân.

Rách lành đùm bọc, dở hay đỡ đần.”

Con là anh trai lớn trong nhà. Em gái con học môn toán chỉ ở mức trung bình thôi. Con đang cố gắng giúp em con chinh phục những bài toán

khó hơn. Lâu nay, cha vẫn biết, toán học là môn sở trường của con từ lúc con còn nhỏ. Còn điều gì khiến cha cảm thấy vui và tự hào hơn?

Thế nhưng, chỉ một lát sau, lúc cha đang cặm cụi trên trang bản thảo cuốn sách đang viết dang dở, bỗng nhiên cha nghe con lớn tiếng: “Học hành cái kiểu gì mà... ngu như bò! Từ nãy đến giờ nói hết hơi mà vẫn chưa chịu hiểu ra nữa hả?”

Trời hỡi trời! Sao con lại nở máng nhiếc em gái mình nặng lời và hết sức “phản sư phạm” như vậy?

Con ạ! Cha đã tận tụy trên bục giảng nhiều năm rồi! Và cha hiểu rằng, muốn giáo dục con người, chúng ta phải thật kiên nhẫn, không bao giờ được tỏ ra nóng vội, chủ quan. Càng tỏ ra nôn nóng, chủ quan, con sẽ càng dễ thất bại mà thôi!

Trên đời này, bất cứ ai có bộ não phát triển bình thường cũng đều có khả năng học hành. Và thậm chí, con có đễ ý không, ngay cả với những em nhỏ bị khuyết tật, có những em mắt không nhìn thấy được, tai không nghe được, miệng không nói được, tay chân cử động rất khó khăn, nhưng rất nhiều em vẫn có thể học hành, làm

việc, thậm chí múa hát, chơi đàn thật tuyệt diệu! Vậy cho nên, con đừng bao giờ mắng ai là “ngu”. Bởi vì, khi mình mắng người khác là “đồ ngu” thì điều đó chứng tỏ chính mình mới thật sự là kẻ ngu từ trước rồi!

Trong chuyện em con học toán, em chưa hiểu được những gì con truyền đạt, biết đâu có thể là do phương pháp dạy học của con chưa thật tốt, nên em gái con chưa lĩnh hội được những gì con muốn truyền đạt mà thôi! Trước khi mắng nhiếc em, cha nghĩ, con nên suy nghĩ lại về cách giảng giải của mình thì hơn!

Và tốt nhất là con đừng mang thành kiến nặng nề với em như vậy! Con có hiểu rằng, chính cách nhìn đầy thành kiến cứng nhắc như vậy của con sẽ làm ảnh hưởng đến lòng tự tin cố gắng vươn lên của em con không?

Là một nhà giáo, suốt cuộc đời cha chưa bao giờ có cái nhìn thành kiến đối với sinh viên của mình cả! Một sinh viên lười biếng ngày hôm nay, rất có thể ngày mai sẽ là một con người siêng năng tận tụy. Một sinh viên học trung bình trong ngày hôm nay, vẫn có thể trở thành một nhà bác

học trong tương lai. Chúng ta dựa vào cơ sở nào mà dám khẳng định những điều đó sẽ không xảy ra? Bất cứ điều gì cũng đều có thể xảy ra cả! Chắc con chưa quên câu chuyện về tấm gương các nhà bác học vĩ đại của nhân loại như: Isaac Newton, Thomas Alva Edison, Albert Einstein...

Trong cuộc sống, chúng ta tuyệt đối không bao giờ được mang cái nhìn đầy thành kiến nặng nề với người khác! Bởi vì đó là một cách nhìn nhận hết sức sai lầm! Và nhiều khi, chính cái nhìn đầy thành kiến của con lại trở thành lực cản vô hình đối với sự cố gắng vươn lên của người khác! Con có để ý không? Không chỉ trong chuyện học hành mà trong nhiều chuyện khác của cuộc sống, cũng chỉ vì cái nhìn mang nặng thành kiến của nhiều người trong xã hội mà nhiều cô gái lỡ sa chân vào con đường hư hỏng rất khó có thể hoàn lương? Nhiều thanh thiếu niên dại dột lỡ vướng vào ma túy, sau một thời gian cai nghiện, vẫn khó trở về hòa nhập với cộng đồng, chỉ vì họ ngại cái nhìn đầy thành kiến cũ kỹ trước đây của gia đình, hàng xóm láng giềng dành cho họ. Và còn biết bao nhiêu chuyện phức tạp khác nữa!

Chỉ những người có tấm lòng bao dung rộng mở, có tầm nhìn xa hơn rất nhiều lần so với những người bình thường khác, thì mới có thể biết “nhìn con người trong kỳ vọng” mà thôi! Và từ ngày hôm nay, cha mong sao con đừng chỉ biết nhìn người khác trong hiện tại, mà hãy biết nhìn người khác với cái nhìn trong kỳ vọng. Được như vậy, họ sẽ trở thành những con người tốt đẹp đúng như con mong muốn!

MỠI NGƯỜI MỘT TÍNH CÁCH

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Con có để ý không? Khi cha nói chuyện với con, cha có cách nói chuyện khác so với khi cha nói chuyện với em gái Diệu Linh của con. Bởi vì, hai anh em con có tính cách khác nhau. Mà vì tính cách của hai anh em con khác nhau như vậy, nên cha phải có cách ứng xử phù hợp với mỗi đứa!

Lúc con còn nhỏ, mỗi khi con giải được một bài toán khó, con có còn nhớ cha thường nói với con rằng: “Con giải được bài toán này chưa có gì xuất sắc lắm đâu! Nhiều học sinh trung bình vẫn có thể giải được!” Nhưng cũng với bài toán ấy, khi em gái con giải được, cha lại khen ngợi: “Con giỏi lắm! Cha tin con sẽ còn xuất sắc hơn nữa!” Con có để ý và thắc mắc tại sao cùng một sự việc mà cha lại có thái độ cư xử hoàn toàn khác nhau như vậy không?

Sở dĩ như vậy là vì, cha biết con là một đứa trẻ hay tự phụ, còn em gái của con thì nhút nhát

và kém tự tin hơn con nhiều! Lời nói của cha có thể vừa khắc phục tính tự phụ của con, vừa đỡ nâng tính nhút nhát, tự ti của em gái con, lại vừa làm cho cả hai đứa có thể ngày càng nỗ lực tiến bộ hơn! Nguyên do chỉ vì hai đứa có tính cách khác nhau mà cha phải tìm ra cách ứng xử phù hợp với từng đứa! Con đã hiểu chưa?

Trong cuộc sống xã hội cũng vậy, dù giao tiếp với ai, con cũng phải tìm cách ứng xử sao cho phù hợp với tính cách của mỗi người mà con giao tiếp. Tuyệt đối không hề có một khuôn mẫu cứng nhắc nào cho cách ứng xử với mọi người trong xã hội cả! Sở dĩ có những người đọc sách rất nhiều mà họ vẫn vụng về trong chuyện ứng xử, đó là do họ đọc sách mà chỉ biết làm theo những lời khuyên trong sách một cách hết sức máy móc. Nguyên do không phải là vì sách viết sai, mà chính vì người đọc đã không biết đọc sách một cách sáng tạo, để rồi từ đó có thể vận dụng một cách sáng tạo, linh hoạt trong cuộc sống hằng ngày...

Với chừng đó ý tưởng mà cha vừa gợi mở như vậy, chắc phần nào cũng đã đủ cho con thấy, trong cuộc sống, chính cá tính của mỗi người làm cho sự giao tiếp hằng ngày giữa người với người

trở nên hết sức phức tạp. Nhưng cũng chính nhờ mỗi người đều có cá tính khác nhau như vậy mà cuộc sống của chúng ta mới trở nên vô cùng thú vị, phong phú và hấp dẫn... Vấn đề là chúng ta có hiểu được cá tính của từng người để có cách giao tiếp, ứng xử phù hợp, góp phần làm cho tình cảm giữa con người với nhau trong cuộc sống ngày càng trở nên tốt đẹp hơn hay không mà thôi!

Trong công việc sau này, chắc chắn rồi con sẽ đi nhiều, tiếp xúc nhiều, sẽ có nhiều bạn bè... Nhưng dù đi đến đâu, tiếp xúc với ai, con hãy luôn tự nhủ rằng, mỗi người trên cuộc đời này đều có tính cách riêng, và chúng ta phải tôn trọng sự khác biệt đó!

BẮT ĐẦU MỘT NGÀY MỚI BẰNG THÁI ĐỘ VUI VẺ

Ngày... tháng ... năm...

Con yêu của cha!

Sáng hôm nay, con thức dậy muộn. Cả nhà phải ngồi chờ con xuống để cùng ăn sáng. Mẹ con đã phải thức dậy thật sớm chuẩn bị các món điểm tâm cho cả nhà, rồi lại phải lên tận phòng để đánh thức con dậy. Thế nhưng, con lại xuống bàn ăn với một thái độ vụng vằng khiến ba rất không hài lòng...

Con thừa hiểu rằng, bữa điểm tâm là lúc mà mọi người trong gia đình chúng ta cần tỏ ra vui vẻ, quan tâm lẫn nhau để cùng đón chào một ngày mới, và để mỗi người có thể bắt đầu một ngày làm việc, học hành... của mình thật hiệu quả.

Con có biết rằng, thái độ của con khi bắt đầu một ngày mới quan trọng như thế nào không? Thái độ của con sẽ ảnh hưởng đến tâm trạng của mọi thành viên còn lại trong gia đình. Nếu con biết tỏ ra vui vẻ, quan tâm, yêu thương mọi người,

tạo được không khí hạnh phúc, thuận hòa trong nhà, thì từng người trong gia đình ta sẽ tiếp tục mang tâm trạng vui vẻ ấy đến cơ quan, đến với những người bạn đồng nghiệp, và công việc cả ngày sẽ diễn ra suôn sẻ hơn, nhẹ nhàng, vui tươi hơn. Trái lại, như sáng hôm nay, con đã thức dậy muộn, lại bước vào bàn ăn một cách gượng gạo, với vẻ cầu nhàu, thì con phải hiểu rằng, thái độ của con như vậy quả thực là một... thảm họa cho cả nhà.

Sao con không thử nghĩ đến tâm trạng của mẹ? Suốt cả ngày hôm nay ở cơ quan, mẹ đã vì con mà phải làm việc với một tâm trạng như thế nào? Rồi tâm trạng của em gái con hôm nay ở trường? Liệu em gái con có thể bình thản, vui vẻ để tiếp thu những bài học bổ ích của thầy cô ở lớp hay không? Và cả cha nữa, bài giảng của cha hôm nay trên giảng đường, dù rất cố gắng, vẫn khó có thể tạo được sự thích thú, hào hứng cho sinh viên như mọi ngày.

Cuộc sống ngày nay luôn diễn ra với những nhịp đập đầy căng thẳng. Con hãy thử hình dung, nếu mỗi buổi sáng khi con bước ra đường, bất cứ người nào con gặp cũng đều dành cho con một

nét mặt đầy vẻ nhăn nhó, khó chịu, thì liệu tâm trạng của con có an ổn, vui vẻ được không? Và giả sử chúng ta cứ phải sống một cuộc sống đầy căng thẳng như vậy, thì cuộc sống trên quả đất này còn gì là thi vị nữa? Sao con không nghĩ rằng, con phải biết điều chỉnh thái độ sống của con để góp phần xoa dịu những nỗi buồn bực, lo âu, căng thẳng của mình và của người khác?

*

Con ơi! Mỗi sáng tinh sương thức dậy, con hãy vui mừng chào đón một ngày mới. Thậm chí, dù tâm trạng của con không được tốt đi chăng nữa, con hãy biết nghĩ đến bản thân mình và mọi người, để có thể dành cho bất cứ ai con gặp một nét mặt rạng rỡ và một nụ cười tươi nở trên môi. Con hãy biết tạo niềm vui trước hết từ chính tâm hồn mình, và tiếp tục lan tỏa niềm vui ấy đến thật nhiều người khác. Đó chính là món quà vô giá mà con có thể dành tặng bất cứ ai khi bắt đầu một ngày mới!

CẢM NHẬN VỀ ĐẸP GIẢN DỊ CỦA CUỘC SỐNG

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của mẹ!

Hôm nay, mẹ muốn nói riêng với con về cách cảm nhận những vẻ đẹp giản dị trong cuộc sống hằng ngày. Cuộc sống hằng ngày quanh ta có biết bao vẻ đẹp giản dị, vấn đề là con có để ý đến hay không?

*

Từ khi còn nhỏ, mẹ rất thích những đoạn văn hay, miêu tả vẻ đẹp thiên nhiên của cuộc sống, chẳng hạn như trong tác phẩm nổi tiếng “Giáo dục con người chân chính như thế nào?”, nhà giáo dục V. A. Xukhomlinxki đã từng viết: “Cái đẹp là niềm vui của cuộc đời chúng ta. Con người trở thành Con Người vì đã trông thấy vẻ đẹp của cuộc sống: bầu trời xanh thăm thẳm, những ngôi sao lấp lánh, màu đỏ của ráng chiều, màn sương mỏng trên thảo nguyên bao la, buổi hoàng hôn đỏ rực trong một ngày cả gió, ảo ảnh lung linh ở chân trời...”

Một đoạn văn như vậy chẳng khiến con bắt đầu biết chú ý đến vẻ đẹp của thiên nhiên quanh mình hay sao? Chẳng nào con chưa biết thưởng thức cái đẹp bình dị trong đời, con người vẫn chưa thể trở thành Con Người theo đúng nghĩa của nó!

Do vậy, vào mỗi buổi sáng, khi nghe tiếng gà gáy báo hiệu bình minh, con đừng nằm chần chừ trên giường mà hãy nhanh chân thức dậy thật sớm, con nhé! Phải thức dậy sớm để chủ động đón chào mọi vẻ đẹp phong phú, mới mẻ của một ngày mới! Bất cứ ngày nào cũng có vẻ đẹp của riêng nó. Con hãy biết mở rộng và nối dài các giác quan của mình, hãy để tâm phát hiện vẻ đẹp phong phú muôn màu của cuộc sống. Con thử nghe theo lời khuyên này của mẹ mà xem, con sẽ bất ngờ nhận ra rằng, lâu nay mình đã bỏ lỡ nhiều niềm vui giản dị - niềm vui có được do biết cảm nhận mọi vẻ đẹp giản dị - của cuộc sống!

Mỗi người chúng ta đều chung sống trên quả đất này, nhưng không phải ai cũng biết cách cảm nhận cái đẹp trong cuộc sống như nhau. Và ngay cả khi cùng đứng trước bất kỳ một nét đẹp nào đó, chắc chắn mỗi người đều sẽ có cách cảm nhận nét

đẹp đó khác nhau. Đây chính là tính chất độc đáo trong sự phản ánh tâm lý của mỗi người, không hề lặp lại... Mẹ muốn nói rằng, dù sống trong bất cứ hoàn cảnh nào, con hãy luôn tìm cách cảm nhận vẻ đẹp của cuộc sống xung quanh bằng tất cả tâm hồn mình!

Với những niềm vui nho nhỏ, cái đẹp giản dị hằng ngày, con phải luôn biết nâng niu, trân trọng. Không chỉ là vẻ đẹp thiên nhiên, mà ngay cả một nụ cười hồn nhiên của trẻ con, một bông hoa tươi của người khác phái gửi tặng, một quyển sách đẹp con mở ra trên bàn học... những điều đó đều là những cái đẹp giản dị trong cuộc sống, khiến chúng ta cảm thấy tâm hồn mình luôn đầy ắp hạnh phúc và trẻ mãi...

Và điều cuối cùng mẹ muốn nhấn mạnh ở đây là: “Chỉ khi nào cảm xúc nơi tâm hồn con thật trong sáng, dồi dào, con mới có thể sáng tạo nên nhiều điều phong phú, mới mở cho cuộc sống!” Mà cảm xúc dồi dào trong con chỉ có thể có được khi con tinh ý phát hiện và nâng niu mọi vẻ đẹp bình dị của cuộc sống quanh mình!

TÌNH YÊU QUÊ HƯƠNG, ĐẤT NƯỚC!

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Con người, ai cũng có một quê hương. Cha nhớ một nhà thơ tài hoa nào đó đã viết: “Quê hương mỗi người chỉ một, như là chỉ một mẹ thôi! Quê hương nếu ai không nhớ, sẽ không lớn nổi thành người.”

Tình yêu quê hương đất nước rất đẹp, rất thiêng liêng như vậy? Nhưng tình yêu quê hương, đất nước nghĩa là gì? Và làm thế nào để yêu quê hương, đất nước? Đây lại là những câu hỏi không dễ gì trả lời! Hôm nay, cha con mình thử chia sẻ cùng nhau về những điều đó nhé!

Cha nhớ có một lần, trong giờ thảo luận môn Giáo dục học, khi nói về nội dung “phẩm chất lòng yêu nước của người giáo viên”, nhiều sinh viên đã khiến cha cảm thấy rất mừng, xen lẫn cảm xúc tự hào, vì họ đã tìm được cho bản thân những câu trả lời khá thỏa đáng, đã có cách hiểu nghiêm túc, chín chắn về điều này.

Có thể hiểu một cách giản dị rằng, yêu quê hương, đất nước nghĩa là yêu những gì thuộc về Tổ quốc.

*

Để có lòng yêu nước, trước hết, con hãy tạo cho mình thói quen đọc sách lịch sử, đọc thơ văn Việt Nam, tham quan những di tích lịch sử văn hoá, để có thể cảm nhận được lịch sử hào hùng, vẻ vang của dân tộc, biết ơn những thế hệ cha ông, các vị anh hùng dân tộc đã tận tụy một đời vì nước, vì dân...

Con cũng có thể đi tham quan nhiều danh lam thắng cảnh, để thấy được vẻ đẹp mà thiên nhiên đã ban tặng cho đất nước chúng ta.

Yêu nước cũng có nghĩa là yêu hàng xóm, láng giềng của mình, yêu vùng quê mà ta đang sống, vì đó là một phần của đất nước. Sau này lớn lên, con sẽ có điều kiện để đi đến nhiều vùng miền khác nhau, khắp Bắc - Trung - Nam, để thấu hiểu được cuộc sống của đồng bào mình, có thể còn nhiều vất vả, khó khăn, nhưng lúc nào cũng luôn lấp lánh vẻ đẹp của tâm hồn con người, vẫn chan chứa tình cảm tốt đẹp của con người Việt Nam dành cho nhau..

Thời chiến tranh, chúng ta hiểu yêu nước có nghĩa là đấu tranh vì độc lập, tự do, vì hòa bình, thậm chí người ta sẵn sàng chấp nhận hy sinh cả tính mạng của mình! Còn ngày nay, chúng ta được sống trong hòa bình, với cuộc cách mạng khoa học - công nghệ đang tiến nhanh như vũ bão, hòa với xu thế hội nhập với nền kinh tế thế giới, thì yêu nước không phải là gân cổ lên giọng tỏ ra yêu nước, mà yêu nước có nghĩa là phải thực sự có những hành động thiết thực, góp sức cho sự nghiệp xây dựng, phát triển đất nước và tiếp tục bảo vệ nền độc lập, chủ quyền quốc gia mà các thế hệ cha ông đã phải đấu tranh vô cùng gian khổ, anh dũng mới có được! Có như vậy, đất nước chúng ta mới có thể vươn lên, trở thành một nước phát triển, tiến bộ, văn minh trên thế giới!

CẦN ĐỌC SÁCH CẢ ĐỜI

Ngày... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Tối Chủ nhật vừa rồi, lúc cha tặng con quyển sách “Dành cho tuổi mười sáu” để mừng sinh nhật con tròn mười sáu tuổi, con đã có một thái độ phản ứng khiến cha rất thất vọng! Cha đã chuẩn bị món quà đặc biệt này cho con từ rất lâu, và cha đã hình dung con sẽ vui khi đón nhận nó như thế nào! Vậy mà cách xử sự của con lại hoàn toàn khác hẳn với những gì cha nghĩ!

Trước mặt cha mẹ, em gái con và nhất là trước mặt các bạn đồng trang lứa của con, con đã hỏi cha rằng: “Cuốn sách này viết gì vậy cha? Con thấy sao nó dày quá, nên con hơi ngại đọc! Dạo này chúng con lại sắp đến ngày thi, nên con cũng không chắc mình có đủ thời gian để đọc không?...” Thái độ xử sự của con làm cha kinh ngạc! Mặc dù lúc đó trong lòng rất bực, nhưng cha vẫn cố gắng kiềm chế, chỉ vì cha muốn giữ thể diện cho con

trước mặt các bạn, cũng như không muốn làm hỏng buổi tiệc vui của con.

Thế nhưng, vẫn chưa hết, đám bạn của con còn phụ họa thêm: “Bác ạ! Chúng cháu nghĩ, với một cuốn sách dày như thế này, giá như người ta chịu chuyển thể thành phim thì tại con sẽ đến để cùng xem phim với nhau, bởi vì xem phim thì sẽ thú vị hơn so với việc phải đọc một cuốn sách dày cộm như thế này, phải không bác?”

Cha lấy làm lạ! Tại sao tuổi trẻ của các con ngày nay lại có lối suy nghĩ hời hợt, nông cạn và sai lệch đến mức như vậy? Tuổi trẻ các con ngày nay thật là vô tích sự, lúc nào cũng chỉ biết ôm chiếc máy vi tính và tiêu thụ suốt ngày đêm hết chồng đĩa này đến chồng đĩa khác, nên các con chẳng hiểu biết chút gì về cái gọi là “nghệ thuật đọc sách”.

Con luôn viện đủ thứ lý do khác nhau để cho rằng mình không có thời gian để đọc sách, nhưng cha có thể hỏi tại sao con vẫn có dư thời gian cho những chồng đĩa phim ảnh, đĩa trò chơi nhiều khi hết sức vô bổ? Con phải hiểu rằng, các phương tiện nghe nhìn hiện đại, dù đem lại cho cuộc sống

của chúng ta rất nhiều tiện ích, nhưng không phải là chúng không có những mặt trái của nó.

Nếu lúc nào cũng chỉ biết vùi đầu vào các phương tiện nghe nhìn mà thôi, thì làm sao tư duy của con có thể trở nên sâu sắc được? Thời gian đâu để con dừng lại, tiếp tục đào sâu suy nghĩ? Con sẽ chẳng bao giờ hiểu được niềm vui thâm trầm của một người đọc sách mỗi khi được thưởng thức một quyển sách với những ý tưởng sâu lắng trong một đêm yên tĩnh... Con cũng sẽ chẳng bao giờ có được những cảm xúc tươi sáng bất chợt nảy nở trong tâm hồn khi con được đọc những trang sách có tác dụng động viên tinh thần - những trang sách chứa đựng niềm tin tưởng mãnh liệt vào các giá trị Chân - Thiện - Mỹ của cuộc sống...

Trên đời này có biết bao nhiêu là sách hay, đời hỏi con phải dành thời gian để đọc, và phải đọc đi đọc lại thật kỹ lưỡng! Trên đời này có biết bao ngòi bút tài hoa, đã để lại cho đời những tác phẩm thật sâu sắc, con có sống thêm hai ba cuộc đời nữa cũng chẳng thể nào đọc hết được! Cho nên, cha cảm thấy tuổi trẻ của con thật là uổng

phí khi suốt ngày chẳng biết làm gì hơn là vùi đầu vào những đĩa hình, đĩa phim... Con sẽ chẳng bao giờ chín chắn để trở thành người lớn thực sự nếu như con chỉ đọc sách vở một cách qua loa, chớp nhoáng như kiểu món “mì ăn liền”!

Cha muốn nói rằng, đọc sách là một cách sống phong phú nhất! Sách vở không chỉ đem lại cho con kiến thức, mà quan trọng hơn, sách vở còn giúp con cảm nhận cuộc sống, giúp con có thêm nghị lực, niềm tin để sống trong cuộc đời có rất nhiều nỗi gian nan, thử thách. Cuộc sống có những lúc làm cho con cảm thấy vô cùng đẹp đẽ, nhưng cuộc sống cũng có những lúc làm cho con cảm thấy quá đổi phiền muộn, chán chường. Thế nhưng, con hãy tin rằng, nếu con biết lựa chọn những quyển sách hữu ích để làm sách “gối đầu giường” cho mình, nếu con biết nghiền ngẫm chúng mỗi ngày, chúng sẽ giúp con có đủ nghị lực, niềm tin để sống với những phong ba, bão táp, thử thách của cuộc đời!

Chắc con để ý thấy, trong tủ sách của gia đình mình, cho đến tận bây giờ, cha vẫn quý trọng, nâng niu những quyển sách mà mình yêu

thích từ thời sinh viên. Đó là những quyển sách về đề tài “Sống Đẹp”, “Tình yêu & Cuộc sống” mà cha đã phải làm thêm rất nhiều giờ vất vả mới dành dụm đủ tiền để mua được. Cha không bao giờ quên những đêm trời rét căm, đêm đã khuya, cha vẫn đắm mình bên những trang sách hay. Đó sẽ mãi mãi là những trang sách mà suốt đời, dù có đi đến nơi đâu, cha vẫn luôn nhớ đến - những trang viết với những suy tư trầm lắng, lời văn trang nhã, cao cả, đã gieo vào tâm hồn tuổi trẻ tươi đẹp của cha đây ấp những niềm tin tưởng vào tương lai, vào cuộc sống... Những điều này đã biến thành động lực thúc đẩy cha luôn nỗ lực không mệt mỏi trong cuộc sống, nhất là trên con đường học vấn chuyên môn - nghề nghiệp của mình.

Giờ đây, mỗi khi nhớ lại tuổi trẻ đã qua của mình, cha có thể tự hào rằng mình đã sống những năm tháng tuổi trẻ một cách không hề vô nghĩa. Đó là những năm tháng rất đổi khó khăn, nhưng cũng vô cùng hạnh phúc. Tuổi trẻ mà không có được những điều như vậy thì quả thực là một điều bất hạnh, con ạ!

Hôm nay, cha muốn nhấn nhủ cùng con rằng, cần phải đọc sách cả đời, con ạ! Lúc nào cũng phải tranh thủ đọc sách để học thêm kiến thức, nếu con không muốn mình bị tụt hậu. Lúc nào cũng phải tranh thủ đọc sách để nung nấu ý chí sống, nếu con không muốn cuộc sống của mình rơi vào tuyệt vọng, chán chường!

Nói tóm lại, việc đọc sách sẽ giúp con nhiều cơ hội thăng tiến trong lĩnh vực chuyên môn - nghề nghiệp và làm cho con cảm thấy cuộc sống của mình luôn tươi vui, đẹp đẽ!

HỌC VẤN CHUYÊN MÔN

Ngày... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Từ khi con bước chân vào đời, cuộc sống đã mở ra trước mắt con một thế giới mới mẻ với nhiều điều đáng để học tập!

Cuộc sống trong vũ trụ mà chúng ta đang sống chứa đựng vô vàn bí ẩn quanh ta. Bao thế hệ các nhà khoa học đã và đang mải miết tìm tòi, không ngừng nghiên cứu, suy tư nhằm khám phá những quy luật của thế giới tự nhiên, của xã hội và của chính bản thân con người nữa. Những hiểu biết ấy không ngừng được nhân loại tích lũy, đúc kết, hệ thống hóa và truyền trao cho thế hệ trẻ. Học tập không chỉ là một bổn phận mà còn là danh dự làm người. Học tập còn là để có một nghề nghiệp, để sống lương thiện, xứng đáng như một con người!

Tục ngữ Việt Nam có câu: “*Ăn vóc học hay.*” Câu này được dùng với nghĩa: ăn thì bồi bổ cho cơ thể, học thì bồi bổ cho trí tuệ. Hiện giờ, khi đang còn là học sinh phổ thông, bên cạnh việc quan

tâm rèn luyện thể chất đang lớn lên, con còn phải biết “chăm sóc” một cách đặc biệt đối với trí tuệ của mình.

Chắc con cũng đã để ý thấy có nhiều thanh niên “lớn xác” mà tâm hồn, trí tuệ của họ vẫn chưa kịp lớn! Cho nên, con hãy biết lấp đầy đầu óc mình bằng những tư tưởng sâu sắc, những kinh nghiệm quý giá, bổ ích, thay vì cứ để cho thời gian rảnh rỗi trôi qua vô nghĩa, tạo cơ hội cho “những chất độc nguy hại” tràn lấp trí não của mình.

Những “chất độc nguy hại” mà cha đang nói ở đây là gì, con có hiểu không? Đó chính là những suy nghĩ lệch lạc, tăm tối, bi quan, yếm thế, nói chung là những ý tưởng “hắc ám”... thường rất dễ nảy sinh trong đầu óc con người ta chỉ vì tình trạng “*nhàn cư vi bất thiện*” mà ra...

Con ơi! Cứ mỗi lần nhìn những bạn trẻ đang lãng phí thời gian cuộc đời họ trong quán cà phê và làn khói thuốc, cha thấy lo lắng cho tương lai của họ. Cha hy vọng, chắc chắn con trai của cha sẽ không phạm phải những lỗi lầm tương tự như vậy!

Người ta thường ví việc học như con thuyền trôi trên dòng nước ngược. Những năm tuổi trẻ hăng hái, siêng năng, cặm cụi học hành và làm việc, sẽ trở thành những cơ hội thăng tiến vững chắc sau này trong suốt cả cuộc đời. Thật tuyệt vời khi ngay từ lúc còn trẻ con đã xây dựng cho mình thói quen học tập, làm việc đều đặn hằng ngày. Cha thường gọi điều đó là “những thói quen tuyệt diệu của trí tuệ”.

Và chẳng còn gì phải nghi ngờ, chính những thói quen tốt ấy sẽ luôn nâng cao cuộc sống của chính con. Có những lĩnh vực kiến thức chuyên môn rất cao, rất khó, mà nếu muốn chinh phục được chúng, con phải cố gắng ngay từ khi tuổi đời còn trẻ.

Sự thành công trong học tập và trên đường đời luôn đòi hỏi mỗi người phải biết hy sinh và trả giá bằng nhiều thứ. Họ phải hy sinh những khoảng thời gian vui chơi, để tranh thủ thêm nhiều thời gian dành cho học tập. Có những kinh nghiệm, kỹ năng nghề nghiệp rất hữu ích, mà nếu con không chịu học hỏi, rèn luyện ngay từ thời đi học, thì sau khi ra trường, sức cạnh tranh của con sẽ rất thấp, và sự thất bại trên đường đời là khó tránh khỏi.

Xã hội ngày càng phát triển, thì lại càng đưa ra những đòi hỏi ngày một cao hơn ở đội ngũ người lao động, chứ mọi chuyện không hề đơn giản như con nghĩ đâu! Chính vì vậy, ngay từ bây giờ, con cần có một tinh thần hăng hái và dồi sức cho học tập, rèn luyện... Học tập sẽ giúp con hiểu biết nhiều điều bổ ích, khiến con cảm thấy yêu quý và trân trọng cuộc sống nhiều hơn!

Rồi một ngày không xa, con sẽ vào đại học, con sẽ phải chọn cho mình một chuyên môn để theo đuổi trong suốt cuộc đời. Cha có thể nói rằng, việc học không bao giờ có giới hạn cuối cùng. Chỉ riêng đối với vấn đề mà con tâm đắc mà thôi, con có thể đào xới nó cho đến cuối đời mà vẫn không hết...

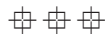
Cuối cùng, điều cha muốn nói là, để học hành có hiệu quả, ngay từ bây giờ, con cần có phương pháp học tập tốt. Do vậy, con hãy tiếp tục suy nghĩ và ngày càng tự tích lũy nhiều hơn cho bản thân mình những kinh nghiệm, phương pháp học tập bổ ích nhé!

CẢM XÚC ĐẦU ĐỜI...

Ngày... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Con đang bước sang lứa tuổi thiếu niên. Đây là lứa tuổi của những ước mơ và khát vọng cao đẹp, cũng là lứa tuổi đầy khủng hoảng và khó khăn trong sự chuyển tiếp từ thiếu niên để trở thành một người lớn trưởng thành. Ở lứa tuổi này, ở nơi con cũng bắt đầu xuất hiện những cảm xúc mới mẻ, tươi đẹp của mối tình đầu đầy thơ mộng...

Con ạ! Không thể phủ nhận được rằng, tình yêu là một nghệ thuật - một nghệ thuật cao vời nhất của nhân loại. Tình yêu không chỉ là bí quyết của hạnh phúc, mà còn là điều kiện tiên quyết cho một cuộc sống có ý nghĩa hơn. Vẻ đẹp của tình yêu góp phần tạo nên vẻ đẹp của cuộc sống.

Thế nhưng, không có vấn đề nào dễ gây những lầm lẫn và phức tạp như vấn đề tình yêu của tuổi trẻ. Nếu tuổi trẻ có được định hướng đúng đắn

về tình yêu, cuộc đời của họ sẽ thăng hoa. Nếu tuổi trẻ thiếu sự định hướng đúng đắn về tình yêu, cuộc đời của họ có thể trở thành thảm kịch. Người con gái mà con yêu thương lần đầu tiên trong cuộc đời sẽ ảnh hưởng đến cảm xúc của con trong cả cuộc đời còn lại! Chính vì vậy, cha mẹ có bổn phận phải quan tâm đến những cảm xúc đầu đời của con!

Đối với một học sinh ở lứa tuổi thiếu niên như con, việc định hướng về tình yêu là một điều có ý nghĩa vô cùng quan trọng. Chính vì vậy, con phải biết nâng niu những cảm xúc trong sáng đầu đời của mình, tuyệt đối đừng làm điều gì khiến cho những cảm xúc ấy bị vẩn đục.

Thời gian gần đây, cha thấy con đang chú ý tìm đọc những cuốn sách viết về đề tài tình yêu. Điều này rất hiển nhiên ở lứa tuổi của con. Nói về đề tài tình yêu thì như con đã thấy, có rất nhiều bài viết, nhiều cuốn sách đã xuất bản bàn về đề tài này. Dĩ nhiên, cha có thể khẳng định rằng, không phải tác giả nào cũng có thể viết được về đề tài tình yêu, và nhất là không phải tác giả nào cũng đủ uy tín để bàn về đề tài tình yêu. Và giữa

vô vàn ấn phẩm lẫn lộn vàng thau như vậy, điều cha muốn nhấn mạnh ở đây là, con phải biết tỉnh táo, sáng suốt lựa chọn. Nếu con có gặp khó khăn trong việc lựa chọn sách về đề tài này, thì hãy trao đổi với cha mẹ. Việc lựa chọn sách rất quan trọng, con ạ! Gặp phải những quyển sách dở, sách không đúng đắn thì đọc vừa mất thời gian, vừa uổng tiền, lại có hại cho cả tương lai đời mình.

Thời gian của cuộc đời mỗi người ngắn ngủi lắm! Cuộc sống của con quý giá lắm! Con hãy biết lựa chọn những tác phẩm do những tác giả có thực tâm và thực tài viết ra, còn với những ấn phẩm mang tính câu khách, rẻ tiền, kích thích thị hiếu tầm thường của người đọc thì con phải tuyệt đối tránh xa.

Ở đây, cha muốn nói rằng, con phải biết làm chủ những cảm xúc nhất thời, bùng bột của tuổi trẻ. Trong việc cư xử với những người khác phái, bao giờ con cũng phải luôn nhớ đến những chuẩn mực trong cư xử! Con nên nhớ, những hành vi chộc ghẹo, sàm sỡ, những lời lẽ bông đùa với hàm ý thiếu trong sáng ẩn chứa bên trong, là những thú mà một thanh niên có học thức không bao giờ

sử dụng khi cư xử với người khác phái. Chỉ cần nhìn cách một thanh niên cư xử với người khác phái ra sao, chúng ta có thể thấy được tư cách đạo đức của người thanh niên đó như thế nào!

Một trong những sai lầm lớn nhất của tuổi trẻ là dám đùa giỡn với tình yêu, dám coi tình yêu như một trò chơi. Đáng thương hại cho những bạn trẻ như vậy! Và bất cứ ai có một thái độ thiếu nghiêm túc với tình yêu như vậy, không sớm thì muộn họ cũng sẽ phải trả giá rất đắt cho thái độ sai lầm của mình.

Chắc con đã từng đọc qua nhiều bài báo, đã nghe những lời nhắn nhủ từ con cái đầy thống thiết của nhiều bậc cha mẹ trên đài truyền hình, cùng những lời tư vấn hàng đêm của các chuyên viên tâm lý qua làn sóng đài phát thanh, con đã thấy có rất nhiều thanh thiếu niên chỉ vì thiếu sự định hướng đúng đắn về tình yêu từ trong gia đình, thiếu thái độ nghiêm túc đối với chuyện yêu đương, mà cuộc đời phải lâm vào ngõ cụt, lâm vào bế tắc như thế nào! Và không chỉ có những con trẻ như thế mới phải trả giá đâu, mà chính cha

mẹ của họ cũng phải trả giá - “con dại, cái mang” - vì đã không biết để tâm chu toàn trách nhiệm giáo dục con cái của mình!

Trong gia đình mình, chắc con thừa hiểu, cha mẹ không bao giờ muốn xảy ra những chuyện đáng buồn như vậy! Ngay từ bây giờ, con phải có một thái độ thật nghiêm túc đối với vấn đề yêu đương. Nếu con có một thái độ nghiêm túc với tình yêu, cha tin rằng, con hoàn toàn có cơ sở để kỳ vọng mình sẽ đón nhận những điều kỳ diệu, tốt đẹp của tình yêu. Và con hãy luôn nỗ lực tìm kiếm những cách thức để biểu lộ một tình yêu chân thật.

Con yêu! Điều cuối cùng mà cha mẹ muốn nhắn gửi cùng con, đó là: hạnh phúc thực sự trong tình yêu không phải ngẫu nhiên mà có. Con phải chuẩn bị tâm hồn, trí tuệ, học vấn, nghề nghiệp của mình rất kỹ lưỡng vì một tình yêu nghiêm túc, đích thực, đáng ước ao trong cuộc đời, và phải nỗ lực vun đắp cho nó mỗi ngày! Có như vậy, con mới tránh được những sai lầm và hối tiếc về sau!

SỨC KHOẺ LÀ VỐN QUÝ

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Tối hôm qua, con về muộn trong trạng thái say xỉn, bước chân xiêu vẹo, miệng nói lảm nhảm cùng với đôi tay cứ quơ quơ trong không khí... nhìn rất kỳ quặc. Cha đã phải ra tận cổng vác con vào nhà. Thật là quá đỗi xấu hổ với hàng xóm!

Mẹ còn thương con hơn cả cha nữa! Chưa bao giờ cha thấy mẹ hốt hoảng và lo âu như buổi tối hôm qua. Con có biết rằng, mẹ đã phải làm đủ cách để chăm sóc cho con trong lúc con chẳng hay biết gì! Thậm chí, mẹ con đã phải ra vườn phía sau nhà, hái trái đu đủ, bổ ra làm đôi, rồi áp vào hai gan bàn chân của con để con tỉnh rượu.. Chắc chắn sáng hôm nay thức dậy con cũng chẳng còn nhớ tối hôm qua đã xảy ra những chuyện gì!

Những người thanh niên còn quá trẻ như con ít ai biết gìn giữ sức khỏe. Cha không lạ gì về điều này! Bởi vì, sức khỏe là cái mà chỉ nào khi đã bị mất đi người ta mới thật sự hiểu được là nó quý giá như thế nào!

Và không chỉ có chuyện chơi bời vô độ mới ảnh hưởng đến sức khỏe của con đâu, mà ngay cả khi con làm việc quá sức, con cũng gây không ít ảnh hưởng tai hại cho sức khỏe của mình. Chắc con để ý thấy, rất nhiều người trẻ tuổi cố gắng làm việc bất kể ngày đêm để tạo dựng cho bản thân một tài sản kèch xù. Thế nhưng, chỉ khi đến tuổi trung niên, sức khỏe của họ suy giảm rất nhanh; thậm chí, nhiều người sớm mắc phải những căn bệnh hiểm nghèo. Lúc đó, họ có muốn đổi tất cả tài sản của mình để lấy lại sức khỏe thì cũng không thể nào đổi được!

Cho nên, điều mà cha muốn nhấn nhủ cùng con ở đây là, con phải tập thói quen làm việc đều đặn và luôn quan tâm đến sức khỏe của mình. Sức khỏe là nguồn vốn quý nhất! Có nó thì mọi thứ khác mới có thể sinh lợi được! Nếu sức khỏe của mình tốt, hãy giữ gìn nó. Nếu sức khỏe của mình có vấn đề, hãy tìm cách cải thiện nó. Một lối sống đều đặn, lành mạnh như vậy sẽ giúp con làm việc hiệu quả hơn rất nhiều! Có sức khỏe thì những thành quả con làm ra mới tiếp tục duy trì lâu bền được!

Con hãy ghi nhớ kỹ điều này, để rồi áp dụng cho suốt đời!

LUÔN BIẾT VƯỢT LÊN CHÍNH MÌNH

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Hôm nay, con đi học về với nét mặt mệt mỏi, bơ phờ. Nhưng cha thấy vẻ mệt mỏi hôm nay của con có một sắc thái gì đó khác với mọi hôm. Khi cha hỏi con thì con trả lời: “Hôm nay, bài làm kiểm tra môn Hoá của con ở trường thật tệ! Con quá hấp tấp, không chịu đọc kỹ đề bài. Do vậy, con lao vào mày mò, làm thử đến tờ giấy nháp thứ 3 mà vẫn không sao tìm thấy kết quả. Đến khi con bình tĩnh đọc lại đề bài, tìm ra được hướng làm bài thì thời gian đã không còn kịp nữa!”

Đã làm bài kiểm tra thì bao giờ con cũng phải đọc thật kỹ đề bài, trước khi bắt tay vào làm bài. Đây là lời khuyên mà bất cứ học sinh nào cũng biết. Vậy mà tại sao con lại không biết? Khi cha hỏi con thì con vùng vằng, con nói con biết rồi, sao cha còn trách? Con còn nói xăng: “Con đang bực mình, cha hãy để cho con yên, có được không?” Mẹ con thấy vậy, thương con, pha cho con ly nước chanh, con giận dữ không chịu uống, rồi con bỏ

vào phòng, quăng cặp vở vào góc phòng, mệt mỏi nằm vật ra giường. Tức mình, cha định cho con một cái bạt tai, nhưng may mà cha còn kiềm chế được!

Con ơi! Nhìn thái độ của con, cha đau lòng biết bao! Tại sao đã lớn rồi mà con không đủ dũng cảm để gánh chịu trách nhiệm về việc làm của bản thân mình? Bài kiểm tra hôm nay con không làm được, là do lỗi của con, chứ có phải là của ai khác? Có sao con lại mang nét mặt mệt mỏi, nhăn nhó về nhà? Cha không bực mình vì chuyện học hành của con thì thôi, có sao con lại tỏ ra bực tức với cha mẹ? Và khi mọi người trong nhà bày tỏ thái độ quan tâm với con, thì con phải có cách ứng xử phù hợp như thế nào chứ? Có sao con lại có thái độ cư xử kỳ cục như vậy?

Cha mẹ luôn biết nghĩ đến con, lúc nào cũng quan tâm, lo lắng cho con. Thế còn con, con đã biết nghĩ đến cha mẹ hay chưa? Và ở lứa tuổi của con, con đã làm được gì cho cha mẹ? Trên đời này, chỉ có những người làm cha mẹ mới biết yêu thương con cái mình bằng một tình yêu bao la. Còn những người làm con, chắc chắn chưa thể biết

yêu thương cha mẹ như cha mẹ đã yêu thương họ, bởi một lý do đơn giản: họ chưa làm cha mẹ bao giờ! Nếu hiện tại con chưa thể làm được điều gì để đền đáp công ơn cha mẹ, thì ít nhất mỗi ngày con hãy biết nhìn cha mẹ bằng nét mặt tươi cười, đừng để cha mẹ phải lo lắng thêm vì mình. Như vậy cũng đủ chứng tỏ là con có hiếu rồi!

Cha biết rằng, con đang buồn bã, thất vọng, nhưng chỉ vì một bài kiểm tra mà con đã buồn bã, thất vọng như vậy thì có đáng hay không? Con vẫn còn nhiều cơ hội để làm những bài kiểm tra khác cơ mà! Lẽ ra con phải tỉnh táo, rút kinh nghiệm ngay cho bản thân mình, để từ nay về sau sẽ không còn lặp lại sai lầm tương tự như vậy nữa!

Với một thất bại nho nhỏ như vậy mà con còn chưa làm chủ bản thân mình được, thì với những thất bại lớn hơn nữa, con sẽ ứng xử ra sao? Chẳng lẽ con muốn cả thế giới này phải “chịu trận” chỉ vì mỗi thất bại mà con gặp phải trong cuộc sống hay sao? Không hề có chuyện đó đâu, con ạ! Chúng ta phạm sai lầm, thất bại là chuyện của chúng ta. Còn cuộc sống thì vẫn cứ là cuộc sống mà thôi!

Nếu con có thể làm được gì đó tốt đẹp hơn cho cuộc sống thì hãy làm, chứ đừng góp phần tạo thêm những chuyện phức tạp cho cuộc sống - vốn dĩ đã rất phức tạp rồi!

Cha có thể nói với con rằng, thất bại là chuyện bình thường! Nhìn lại cuộc đời mình, cha thấy mình đã từng trải qua rất nhiều sai lầm, thất bại. Và bất cứ ai cũng vậy thôi! Nhưng dù con có phạm phải những sai lầm, thất bại đến đâu, con hãy luôn nhớ rằng, nếu con biết tỉnh táo học hỏi thì mỗi lần ngã xuống vì thất bại là mỗi lần con có thể đứng lên với một thái độ sống khôn ngoan hơn!

Cha cũng có thể nói với con rằng, thành công cũng là chuyện bình thường luôn! Chẳng lẽ, nếu ngày hôm nay con làm bài kiểm tra môn Hóa thật tốt, thì tối nay con có thể chơi bời vui vẻ và quên luôn chuyện học hành hay sao? Ngay cả khi con đã gặt hái một vài thành công bước đầu, con cũng tuyệt đối đừng bao giờ có thái độ “ngủ quên trên chiến thắng” như vậy! Dù con có tiến đến đâu, lúc nào con cũng phải luôn tự nhủ, những gì mình đã

làm được chẳng là gì cả! Và rằng, mình còn phải cố gắng nhiều hơn nữa!

Cuộc sống là luôn phải nhìn về phía trước, thừa thắng xông lên thật mạnh mẽ, say mê, quyết liệt, với tấm lòng quả cảm, tràn đầy tự tin, để tạo nên những cú bút phá thật ngoạn mục! Chỉ có sống tích cực như vậy mới là chuyện phi thường thôi, con ạ!

Và cuối cùng, con hãy luôn nhớ rằng, cuộc sống của con không được đo đếm bằng những thành công hay thất bại, mà điều quan trọng hơn chính là thái độ của con đối với những thành công và thất bại đó như thế nào!

Dù hôm nay con đang thành công hay đang thất bại, điều đó không quan trọng. Điều quan trọng là con phải sống sao cho ngày hôm nay của con tiến xa hơn ngày hôm qua. Và ngày mai của con chắc chắn phải tiến xa hơn ngày hôm nay!

Đừng chần chừ gì nữa, con hãy sống với một thái độ “vượt lên chính mình” như vậy ngay từ bây giờ đi!

ĐƯỜNG ĐỜI PHÍA TRƯỚC...

Ngày... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Con đang bắt đầu lứa tuổi học sinh phổ thông trung học, như vậy là đã đến lúc con phải bắt đầu suy nghĩ một cách nghiêm túc về đường đời phía trước. Con sẽ không thể biết chính xác đường đời mình sẽ đi về đâu, nếu con không sớm suy nghĩ về nó ngay từ bây giờ.

Con ạ! Suy nghĩ để lựa chọn được cho mình một nghề nghiệp trong tương lai là điều khó nhất. Tuy nhiên, nếu chúng ta không can đảm đặt một điểm khởi đầu cho việc suy nghĩ đó, thì chúng ta sẽ chẳng bao giờ khám phá ra nghề nghiệp đích thực cho chính mình. Trong số vô vàn những nghề nghiệp lương thiện trong xã hội, con hãy chọn lấy cho mình một nghề.

Con sẽ phải đứng trước rất nhiều hướng đi khác nhau. Có thể con sẽ phân vân, đắn đo, không biết mình nên chọn hướng đi nào. Nhưng con ạ! Cuộc đời của mỗi người, dẫu sao, cũng phải có định hướng, tuyệt đối không thể sống như bèo

dạt mây trôi, không thể cứ nhắm mắt đi về nơi vô định. Điều mà cha thiết tha mong mỗi nơi con, đó là: con hãy chọn lựa cho bản thân mình một hướng đi trong cuộc đời mình.

Hiện giờ chính là lúc con cần dành rất nhiều thời gian để suy nghĩ về bản thân mình. Điều này rất quan trọng! Con cần mạnh dạn và có thái độ khách quan khi phân tích chính mình, những năng lực, sở trường của bản thân, và cả những yếu kém, sở đoản của bản thân mình nữa. Ước mơ cao đẹp nhất của con là gì? Liệu con có đủ năng khiếu, sở trường, điều kiện... để theo đuổi đến cùng ước mơ của mình không? Ngay từ bây giờ, con phải làm những gì để chuẩn bị cho nghề nghiệp, cho ước mơ tương lai của cuộc đời mình?

Nghề nghiệp nào cũng có những đỉnh cao riêng của nó. Dù làm nghề nghiệp nào, thuộc bất cứ lĩnh vực gì cũng vậy, vươn lên chinh phục đỉnh cao của nghề nghiệp là điều khó khăn nhất. Chính vì vậy, nghề nghiệp mà con lựa chọn phải thật sự phù hợp với sở thích của con. Có như vậy, con mới có thể vượt qua những khó khăn, thử thách bất tận mà nghề nghiệp đang mở ra cho con ở phía trước...

Dù nghề nghiệp của các con thuộc lĩnh vực khoa học, giáo dục, y khoa, văn hoá, nghệ thuật, kỹ thuật, công nghệ hay sản xuất, dịch vụ... con cũng đều có thể gặt hái được thành công cùng những niềm vui bất tận, nếu như nghề nghiệp đó phù hợp với năng lực, sở thích của con. Không còn gì thú vị hơn khi chúng ta luôn làm việc với niềm vui, với tất cả sự thích thú, và ý thức rằng nghề nghiệp của mình mang lại những ích lợi thiết thực cho bản thân và cho người khác...

Mỗi nghề nghiệp đều chứa đựng những ý nghĩa mới mẻ, những khía cạnh sâu sắc, độc đáo đang chờ đợi con tiếp tục khám phá, vấn đề là bản thân con có hết lòng tận tụy dán thân vào nghề nghiệp để khám phá hay không mà thôi! Con sẽ không thể nào khám phá ra được những khía cạnh mới mẻ, những ý nghĩa phong phú của nghề nghiệp, nếu như con lao động nghề nghiệp một cách qua loa, hời hợt...

Khi con đã lựa chọn được một nghề, năng lực chuyên môn của chúng ta sẽ có cơ hội được rèn luyện ngày càng chắc chắn hơn, tư duy được đào sâu hơn, những kỹ năng tay nghề cũng ngày càng thành thạo hơn. Và càng làm việc lâu năm trong

nghề con sẽ càng tự tin hơn với nghề nghiệp của mình, càng biết tự đặt ra những mục tiêu cao hơn để liên tục cố gắng...

Chắc con cũng đồng ý với cha rằng, nghề nghiệp của con không chỉ ảnh hưởng đến cuộc sống của bản thân con, mà còn ảnh hưởng đến gia đình, đến con cái của con sau này, đến những người thân yêu nhất mà con có trách nhiệm phải lo toan. Nghề nghiệp của ta còn ảnh hưởng đến xã hội, đến sự phát triển của đất nước...

Con yêu! Nghề nghiệp của con nhiều lúc không nhất thiết phải mang lại mức thu nhập cao, nhưng khi nó tạo ra nguồn cảm hứng cho người khác, đem lại niềm vui cho người khác, thì nghề nghiệp đó thật đáng tự hào và xứng đáng được trân trọng...

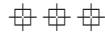
Nếu trong ngày hôm nay, con nhìn thấy một người nào đó đang gặt hái những thành công lớn lao trong nghề nghiệp của họ, thì con phải hiểu rằng, chính người ấy đã từng suy nghĩ hết sức nghiêm túc về sự lựa chọn nghề nghiệp ngay từ khi còn ở lứa tuổi học sinh như con bây giờ. Họ đã có một định hướng rõ ràng, vững chắc cho cuộc đời, và đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng mọi thứ, đã cố

gắng hết mức để có thể vươn đến thành công như ngày hôm nay.

Thu thập và nắm bắt những thông tin liên quan đến nghề nghiệp của mình là điều rất quan trọng, đặc biệt là trong bối cảnh xã hội thông tin không ngừng phát triển hiện nay. Con cần học cách khai thác thông tin, cập nhật thêm những kiến thức bổ ích, để phục vụ một cách có hiệu quả nhất cho nghề nghiệp của mình, đặc biệt là trong bối cảnh nhân loại đang tiến đến thời đại của nền kinh tế tri thức...

Cha hết sức mong mỏi con sẽ gặt hái nhiều thành công trong nghề nghiệp sau này. Nhưng dù gặt hái được nhiều thành công trong nghề nghiệp, con cũng không bao giờ được tự mãn hoặc sớm hài lòng với những thành công của mình. Con phải biết nuôi dưỡng những cao vọng về nghề nghiệp. Bất cứ khi nào đọc báo, xem truyền hình, nghe những buổi phỏng vấn, con phải biết cảm thấy hổ thẹn khi nhìn thấy đồng nghiệp của mình luôn có những ý tưởng mới mẻ, những sáng kiến tuyệt vời mà mình không có được. Phải luôn luôn nỗ lực tư duy, tìm cách sáng kiến, để nâng cao thành quả nghề nghiệp của mình. Đó không chỉ là danh

dự cá nhân mà còn là tấm lòng đối với đất nước, mong đất nước mình phát triển nhanh, phát triển mạnh như những cường quốc trên thế giới.

Đường đời phía trước của con còn rất dài và chắc chắn sẽ còn rất nhiều khó khăn, thử thách! Điều mà cha thiết tha mong mỏi là, con sẽ chọn lựa được cho mình một nghề nghiệp tuyệt vời và không ngừng nỗ lực vươn lên chinh phục đỉnh cao của nghề nghiệp...

CẦN TẬP THÓI QUEN LÀM VIỆC ĐỀU ĐẶN

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Tối hôm qua, cha cố gắng thức khuya để quyết tâm viết cho xong bản thảo cuốn sách mà cha đã khởi thảo từ rất lâu. Đêm đã quá khuya, lúc cha tắt đèn trên bàn làm việc, cha thấy ánh đèn bên phòng của con vẫn sáng. Lo cho sức khỏe của con, cha sang phòng con xem thử, thì thấy con đã ngủ gục trên bàn học từ lúc nào. Trong tay con vẫn là cây bút nắm chặt. Sách vở trên bàn vẫn đang mở. Điều này chứng tỏ con đã học hành quá sức, con quá mệt mỏi và con ngủ thiếp đi lúc nào không hay!

Nhưng không chỉ có tối hôm qua, mà cả tuần nay, hầu như đêm nào con cũng phải thức khuya học bài, vì kỳ thi học kỳ đang chuẩn bị đến gần. Con ơi! Nhìn thấy con phải học hành gấp gáp để đối phó với kỳ thi như vậy, cha hiểu là con chưa biết tạo cho bản thân mình một thói quen học

tập đúng đắn. Đã bao giờ con tự hỏi rằng, một cách học như vậy có thực sự đem lại hiệu quả hay không?

Tuổi trẻ của con thường hay có cách sống thiếu tổ chức như vậy! Cha hoàn toàn không lạ gì! Và không chỉ có học sinh trung học như con mới như vậy đâu! Cha biết nhiều anh chị sinh viên lớn tuổi hơn con cũng thường để bài dồn đống mỗi ngày, đến gần kỳ thi họ mới chịu học bài. Kết quả là, do bài vở quá nhiều, họ không thể học kịp; và hết học kỳ này đến học kỳ nọ, điểm số của các học phần luôn “nợ nần” chồng chất, đến nỗi không biết bao giờ họ mới trả hết nợ! Cuối cùng thì họ chẳng bao giờ có thể tốt nghiệp được! Và niềm ước mơ có một mảnh bằng đại học, một nghề nghiệp vững vàng trong tay mãi mãi chỉ là một ước mơ quá xa vời! Nếu như ngay từ khi còn học ở trường phổ thông, họ chịu khó rèn luyện cho bản thân thói quen làm việc đều đặn, thì có lẽ họ đã không phải gánh chịu kết cục đáng tiếc như ngày hôm nay!

Như vậy, chắc con đã thấy sự nguy hiểm của việc không có thói quen làm việc đều đặn là như thế nào rồi! Trên đời này, con người ta sống

một cách buông thả, vô kỷ luật thì rất dễ; nhưng để có ý thức tự khép mình vào một kỷ luật, một thói quen làm việc đều đặn là một điều rất khó! Nhưng con phải làm được cái “điều khó” này, thì cuộc sống của con mới có thể gạt hái được những thành quả mỹ mãn - những thành quả mà những kẻ sống buông thả, không đủ bản lĩnh tự khép mình vào kỷ luật sẽ chẳng bao giờ có được!

Dĩ nhiên, cha nói như vậy cũng không có nghĩa là lúc nào chúng ta cũng “cắm đầu cắm cổ” làm việc theo một thói quen đều đặn hết sức máy móc đâu nhé! Thỉnh thoảng, mỗi khi có một việc bất chợt nào đó xảy ra ngoài dự kiến, chúng ta vẫn có thể điều chỉnh đôi chút thói quen làm việc của mình. Chẳng hạn, như tối hôm qua, khi cảm hứng trong cha bỗng trở nên dồi dào, những ý tưởng sâu sắc vụt hiện lên trong trí óc, cha vẫn có thể thức khuya hơn mọi ngày để viết một mạch cho xong bản thảo của mình. Bởi vì, với những cảm xúc và ý tưởng quý giá hiếm hoi như vậy, nếu chúng ta không nhanh tay ghi lại, có thể chúng sẽ bay vụt đi mất, chẳng bao giờ quay trở lại!

Thế nhưng, nếu đêm nào cha cũng thức khuya một cách vô độ, thường xuyên làm bạn với

cà phê và khói thuốc, thì thử hỏi, vào mỗi buổi sáng ngày hôm sau, cha có thể có đủ tỉnh táo và khoẻ mạnh để đứng trên bục giảng hay không?

Cuộc sống có rất nhiều việc phải làm, con ạ! Chính vì vậy mà chúng ta cần tập thói quen làm việc đều đặn, và mỗi công việc đều có vị trí nhất định của nó trong “thời gian biểu” một ngày của mình! Chỉ khi con có ý thức làm việc đều đặn như vậy, con mới đảm bảo mình sẽ giải quyết mọi chuyện một cách rất ráo, không để công việc bị dồn đống.

KHÁM PHÁ NĂNG LỰC TIỀM ẨN

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Con có biết không, mỗi người chúng ta, khi sinh ra trong cuộc đời này đều được sở hữu những thứ vô cùng quý giá, đó là: năng lực tiềm ẩn của bản thân mình. Những năng lực tiềm tàng được hiểu là “những gì rất có thể sẽ biến thành hiện thực, nhưng hiện tại thì tạm thời chúng vẫn chưa thành hiện thực”.

Chắc con có để ý thấy nhiều người quanh con vẫn thường cảm thấy chán nản, thấy mình không đạt được những mục đích mà mình mơ ước, cảm thấy không mãn nguyện trong cuộc sống, chỉ vì người ta lãng quên những năng lực còn tiềm ẩn của bản thân họ.

Khi con nhìn một cậu bé đang hào hứng chạy dưới sân, chân nó đẩy đưa một quả bóng trông thật ngoạn mục. Với những hành động nhanh nhẹn, khéo léo đó, chúng ta có thể nghĩ đến một lúc nào đó trong tương lai, cậu bé sẽ là một danh

thủ với những bàn thắng đẹp mắt nhất, góp phần làm nên chiến thắng cho một đội bóng danh tiếng trong những giải đấu hấp dẫn nào đó...

Tuy nhiên, để cho những năng lực tiềm ẩn của bản thân được “đánh thức”, chắc chắn cậu bé sẽ còn phải học tập và rèn luyện rất nhiều. Năng lực tiềm ẩn chỉ nói lên khả năng “CÓ THỂ” thành công trong một hoạt động nào đó, chứ nó không tự dưng mà đem lại cho chúng ta thành công. Lựa chọn một cách sống như thế nào để cho những năng lực tiềm ẩn của mình được “đánh thức”, đó mới là điều quan trọng nhất!

Những buổi chiều đi làm về, trên những con đường với dòng người xuôi ngược vất vả đi làm về và tranh thủ những buổi học thêm ban tối, thì ngay bên đường, trong những quán cà phê, quán ăn, chắc con cũng thường thấy những gương mặt khá quen thuộc của nhiều thanh thiếu niên ở lứa tuổi của con. Dường như họ không thể sống một ngày mà không la cà ra quán cà phê. Với tóc tai lỏm chỏm, nhuộm lòe loẹt hai ba màu, áo quần kệch cỡm, vẻ mặt nghênh ngang, họ tích cực

ngồi bàn luận về đủ thứ chuyện trên trời dưới đất mà nội dung có lẽ cũng chỉ là... tào lao mà thôi! Cha chưa cần biết những thanh thiếu niên ấy có những năng lực tiềm ẩn gì, nhưng cha có thể chắc chắn một điều rằng, một lối sống như vậy sẽ chẳng giúp họ phát huy được những năng lực tiềm ẩn của bản thân. Dĩ nhiên, cha chẳng bao giờ mong con trai của cha lại mắc phải những sai lầm tương tự như vậy!

Cha vẫn thâm tiếc, giá mà những thanh thiếu niên ấy biết lựa chọn những cách sống thích hợp hơn để phát huy “những năng lực tiềm ẩn” của bản thân! Đáng rằng, mỗi người đều có quyền tự do lựa chọn một cách sống. Thế nhưng, việc không có đủ tỉnh táo, không có đủ định hướng để lựa chọn một cách sống nhằm chần như vậy thì đương nhiên, sớm hay muộn gì, tự mình cũng sẽ đánh mất những gì tốt nhất mà lẽ ra mình có được, con ạ!

Trong cuộc sống, thiếu một chút kỷ luật đối với bản thân, thiếu một chút ý thức rèn luyện, thiếu một chút thái độ sống nghiêm túc, thiếu

một chút khát vọng vươn lên, nhất là thiếu một chút sáng suốt trong việc lựa chọn một lối sống đúng đắn, người ta đều có thể đánh mất hết những năng lực tiềm ẩn của bản thân và biết bao cơ hội tốt mà lẽ ra mình có thể vươn lên.

Rất nhiều người khác thì lại tự biến cuộc đời mình thành nạn nhân của những thất bại, chỉ vì họ mãi tự giam cầm đầu óc của họ trong những suy nghĩ hết sức tiêu cực, bi quan. Đó là một triết lý sống rất yếm thế, bị động, thiếu hẳn sức sống cho bản thân. Nó làm cho con người ta lúc nào cũng cứ tin rằng, mình chẳng thể nào tiến xa được, tương lai của mình sẽ chẳng bao giờ tốt đẹp được. Rồi sao nữa? Mình là kẻ bất tài, suốt đời chẳng làm nên chuyện gì hay ho cả!... Nghĩ như thế là hoàn toàn sai!

Sở dĩ cha nói những ý nghĩ như trên hoàn toàn sai, bởi vì: mỗi người đều có những năng lực tiềm ẩn của riêng mình. Những năng lực đó sẽ giúp chúng ta làm cho cuộc đời mình tốt đẹp hơn lên. Vấn đề là con có cố gắng phát hiện ra những năng lực còn tiềm ẩn của mình hay không? Có

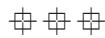
nỗ lực rèn luyện, phát huy nó hay không? Con có tin tưởng ở chính bản thân mình, tin vào những năng lực còn tiềm ẩn của mình hay không?

Nếu chúng ta tin rằng, mình là kẻ vụng về, chắc chắn tay chân chúng ta cũng sẽ trở nên lỏng lẻo, vụng về. Nếu bây giờ con cứ nghĩ rằng, mình sẽ thất nghiệp, thì chắc chắn là sau này con sẽ rất khó mà tìm thấy một việc làm. Nếu con tự cho rằng mình là một kẻ “ngu đần”, con sẽ sớm trở nên ngu đần. Nếu con nghĩ mình sẽ chẳng bao giờ thành công trên đường đời, chắc chắn đường đời của con sẽ gánh chịu nhiều thất bại thảm hại...

Nhưng trái lại, nếu con tin rằng mình có thể học giỏi được chẳng kém gì người khác, con sẽ học được. Nếu con nghĩ mình có thể làm được một công việc nào đó, chắc chắn con sẽ cố gắng làm, cố gắng thích nghi với công việc, và con sẽ thành công.

Nói chung, những niềm tin tưởng vững vàng, sắt đá vào năng lực tiềm ẩn của bản thân, sẽ đặt ra nền móng vững chắc cho cả cuộc đời con. Cha muốn nói rằng, đây là vấn đề quan trọng tới mức sống còn cho cả cuộc đời con. Con phải luôn tự

nhủ với lòng mình rằng, dù cuộc đời mình có bị mất mát tất cả, hãy giữ vững cho mình niềm tin. Đánh mất niềm tin là đánh mất tất cả. Ngược lại, còn niềm tin, mình còn có thể làm lại được tất cả. Mình sẽ lại gặt hái những thành công trong cuộc đời, nếu như mình có một mục đích ở phía trước, và tin rằng mình có đủ những năng lực tiềm ẩn để thực hiện những mục đích ấy!

Con hãy nhớ vai trò quan trọng của niềm tin để lấy đó làm điểm khởi đầu cho việc phát hiện và phát huy những năng lực tiềm ẩn của bản thân. Một khi con sống với thái độ tích cực và niềm tin vững chắc không gì lay chuyển nổi như vậy, nhất định rồi con sẽ gặt hái những thành quả mỹ mãn.

Cuộc đời con có thể là một cuộc mạo hiểm đầy thú vị hoặc là không có gì hết. Có bao giờ con tự hỏi, vì sao trong cuộc sống lại có những người thành công hơn rất nhiều người bình thường khác? Có rất nhiều lý do dẫn đến những thành công ngoạn mục như vậy! Thế nhưng, một trong những lý do quan trọng nhất là những người ấy biết tin tưởng vào khả năng tiềm ẩn của bản thân, biết kiên nhẫn, biết tìm những lý do đầy thuyết

phục để tự động viên, thúc đẩy chính mình, biết can đảm dấn thân vào mạo hiểm, thử thách và nhất là biết nỗ lực nhiều hơn những người khác.

Con có thể nhận ra điều đó qua hình ảnh của những người đã thành công trong nhiều lĩnh vực khác nhau, lĩnh vực nào cũng có, từ khoa học cho đến nghệ thuật, từ thể thao cho đến công việc kinh doanh...

Cuối cùng, về phần con, con có những năng lực tiềm ẩn nào? Và con đã cố gắng hết sức nhằm tìm cách phát huy chúng hay chưa?

CON LÀ NIỀM KỶ VỌNG CỦA CHA

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Cha rất yêu thương con! Và cha luôn tin con là một cậu bé tuyệt vời! Chính vì vậy mà cha mới viết những lá thư này gửi con. Cha hy vọng, những lời cha nói sẽ nhen lên trong tâm hồn con ngọn lửa ấm áp của tình yêu thương. Con sẽ hiểu rằng, cha yêu thương con và lo lắng cho tương lai của con như thế nào! Bởi lẽ, tương lai của con cũng chính là tuổi già của cha...

Ngồi nhớ lại những năm tháng trước đây, cha có thể cảm nhận được đó là cả một quãng đời rất dài, tràn đầy ý nghĩa và tuyệt vời biết bao khi cha thấy con lớn lên và trưởng thành từng ngày! Dù cha mẹ có mong con cứ mãi nhỏ bé như ngày nào để thương yêu, che chở con trong vòng tay của mình đi chăng nữa, thì con cũng vẫn cứ lớn lên, cứ trưởng thành theo quy luật tất yếu của cuộc sống mà thôi!

Đến hôm nay, con đã vào đại học, con có biết rằng, cha cũng vui mừng chẳng kém gì con đâu!

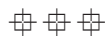
Dù cha biết rằng, đối với tuổi trẻ như con, ngày nay đại học không phải là lối vào đời duy nhất! Dù rằng, hiện tại chúng ta đã chuyển giáo dục đại học từ chỗ tinh hoa sang đại chúng, và việc học đại học là điều rất đổi bình thường của rất nhiều người trong xã hội, chẳng có gì quá to tát ghê gớm, nhưng cha vẫn chúc mừng con!

Điều mà cha muốn nhắc con trong ngày đầu tiên bước chân vào giảng đường đại học, đó là: để có thể hội nhập với cuộc sống, ngay từ bây giờ, con đừng chỉ khép chặt đời mình giữa bốn bức tường của trường đại học rồi cố tưởng tượng ra các yêu cầu của cuộc sống và cố đáp ứng nó; trái lại, con hãy đi ra ngoài, nhìn xem thiên hạ cần gì và nhất là mình thật sự mong muốn điều gì ở tương lai, để lấy đó làm cơ sở điều chỉnh cách học, phác thảo ý tưởng về cách nỗ lực vươn lên ngay từ bây giờ!

Học đại học không có nghĩa là chỉ có học và học! Con hãy gắn những điều mình học với thực tế cuộc sống. Cứ tranh thủ làm thêm những việc

mà mình có thể làm được! Làm thêm không chỉ là để giải quyết vấn đề tiền bạc, mà quan trọng hơn, là để được thử thách, học hỏi, để tích lũy kinh nghiệm sống cho nghề nghiệp sau này. Những non nớt, sai sót, ngỡ ngàng mà con mắc phải ngày hôm nay sẽ là những bài học bổ ích khi con vào nghề một cách thực thụ sau này!

Những ngày tháng học đại học sẽ là “những cuộc đua” có ảnh hưởng rất lớn đến tương lai sau này của con! Những gì con đang làm hôm nay cũng chính là những nỗ lực vô giá cho ngày mai.

Con trai của cha! Ngày hôm nay, cha muốn đặt niềm kỳ vọng nơi con. Những ước mơ tươi đẹp nhất thời tuổi trẻ của cha mà cho đến bây giờ cha vẫn chưa thực hiện trọn vẹn được! Những gì cha đang thực hiện còn dang dở, cha luôn kỳ vọng và đặt niềm tin tưởng nơi tương lai của chính con... Chắc chắn con sẽ tiếp bước cha để hoàn tất những ước mơ tươi đẹp đó!

KẾ HOẠCH LÀM VIỆC TRONG MỘT THÁNG

Ngày ... tháng... năm...

Con yêu của cha!

Con chính là niềm hy vọng của cha. Lúc nào cha cũng muốn nhen nhóm trong con những khát vọng thành công trong cuộc sống. Ngày hôm nay, cha muốn nói với con về việc tự vạch ra cho mình kế hoạch sống, học tập và làm việc trong tháng kế tiếp.

Một năm có mười hai tháng. Bây giờ thời gian đã trôi qua nửa tháng rồi và sắp đến tháng kế tiếp. Con đã đề ra kế hoạch cho tháng tới của mình chưa? Con cần chuẩn bị một kế hoạch công việc cho mình. Con có gặp khó khăn nào đó khi theo đuổi kế hoạch công việc của mình không?

Nhiều lần trong cuộc sống, phải chăng con đã thấy mình tự “bội ước” với những kế hoạch công việc mà con đã tự cam kết với chính mình. Và khi không theo đuổi được kế hoạch công việc đã đề ra, có phải con có cảm tưởng mình là kẻ thất bại? Mọi ước muốn thay đổi cuộc đời mình sao thật khó thực hiện?

Thông thường, không thực hiện đúng kế hoạch công việc là nguyên nhân khiến chúng ta có cảm giác mình là kẻ thất bại. Nhưng liệu con cứ mãi có suy nghĩ như vậy thì có đúng không? Con ạ! Chính thái độ sống của chúng ta mới là yếu tố quyết định thành công hay thất bại của chúng ta. Vì vậy, thay đổi nếp nghĩ và thái độ sống của mình là điều có ảnh hưởng quan trọng đối với sự thành bại trong cuộc đời của con đấy!

Khi sắp hết một tháng, con nên đề ra cho mình kế hoạch công việc cho tháng sắp tới. Và để đạt được mục đích của mình, con nên thay đổi thái độ sống của mình theo hướng tích cực hơn. Điều này giúp con dễ dàng bắt tay vào thực hiện từng bước đi vững chắc trong khi thực hiện kế hoạch công việc của mình hơn. Con không nên chỉ nói: “Tôi có thể làm được điều đó!”, mà con phải nói: “Tôi tin chắc chắn rằng tôi đạt được điều đó!”

Hoạt động là con đường đi tới thành công. Tuy nhiên, trên con đường đó, con luôn rất cần có niềm vui, sự hào hứng để có thể tiếp tục vững bước trên từng chặng đường dài của con. Niềm vui và sự hào hứng cũng chính là thái độ sống

tích cực! Mỗi ngày, con càng tiến đến gần hơn đến mục đích sống cao đẹp của mình. Con cũng cần phải xác định cụ thể từng khoảng thời gian nhỏ hơn, ví dụ mỗi ngày mình sẽ làm được một kết quả gì, dù nhỏ, nhưng vẫn phải cụ thể. Những thành công nho nhỏ ấy cũng ảnh hưởng đến thái độ sống tích cực của con đấy! Nó sẽ tăng cường nghị lực cho con để đi đến thành công cuối cùng.

Hiện giờ, có thể con đang cảm thấy hứng khởi với những ý tưởng mà cha vừa gợi mở. Những ý tưởng vừa rồi cũng góp phần làm cho con có một thái độ sống tích cực hơn cho mình rồi. Nhưng nếu chỉ như vậy thôi thì chưa đủ đâu! Từ hôm nay, con hãy rèn luyện cho mình thói quen sống với thái độ tích cực, dù đôi lúc công việc hay hoàn cảnh có tồi tệ thế nào chăng nữa!

Một khi con biết nhìn cuộc đời, nhìn công việc của mình bằng một thái độ sống tích cực và có sự chuẩn bị kế hoạch cụ thể, rõ ràng, chắc chắn con sẽ gạt hái thành công và cuộc đời con sẽ thay đổi một cách kỳ diệu!

ÂM NHẠC LÀM CHO CUỘC SỐNG PHONG PHÚ HƠN...

Ngày... tháng ... năm...

Con yêu của cha!

Trong các loại nhạc cụ, cha thích nhất là cây đàn guitare, vì nó đơn giản, gọn nhẹ và bình dân. Chúng ta có thể mang nó theo bất cứ nơi đâu, có thể dùng nó để biểu diễn mọi lúc, mọi nơi. Thời sinh viên, cha rất thích bài hát “Cây đàn sinh viên” của nhạc sỹ Quốc An với những ca từ diễn tả rất chân thật cuộc sống thế hệ sinh viên của cha thời đó. Với những sinh viên sống xa nhà, cuộc sống có nhiều khi cảm thấy rất buồn tẻ, nhưng nhờ có cây đàn guitare mà cuộc sống bỗng trở nên thật đẹp: “Đời sinh viên có cây đàn guitare, đàn ngân lên chúng ta cùng hòa ca. Có anh bạn xa nhà, có cô bạn nhớ cha, hát vang cùng lời ca...”

Hồi đó, ở ký túc xá, cha đã nhiều lần đàn và hát cho một người bạn nữ rất đẹp - mẹ của con bây giờ - nghe những bài hát ca ngợi cuộc sống,

ca ngợi tình yêu ! Bây giờ, cha ước gì thời gian có thể quay trở lại để cha được sống thêm một lần nữa những kỷ ức tươi đẹp đó!

Đã lâu rồi, cha không gảy đàn cho mẹ con nghe. Nhiều khi cha cứ viện cớ công việc của cha và mẹ đều bận rộn, nhưng nghĩ lại, cha thấy mình thật có lỗi! Người phụ nữ đôi khi cần đến những niềm vui hết sức giản dị mà trong cách nhìn của đàn ông chúng ta, chúng ta dễ cho đó là những điều bình thường, không đáng lưu tâm.

Thế nhưng, con có để ý không? Tối thứ Năm vừa rồi, sau buổi tiệc mừng sinh nhật mẹ, trước mặt đông đủ bà con họ hàng cùng bạn bè, cha đã đàn và hát tặng mẹ bài hát ngày xưa mẹ rất yêu thích. Và chắc con đã thấy nụ cười tự hào pha lẫn hạnh phúc trên gương mặt mẹ. Cha có cảm giác rằng, trông mẹ con dường như trẻ lại đến... mười mấy tuổi đấy! Vậy mới biết, những niềm vui tinh thần thực là có ý nghĩa đối với cuộc sống của mỗi người như thế nào!

Dù cuộc sống vật chất có chút khó khăn đi chăng nữa, nhưng nếu tinh thần của mỗi chúng ta thật sự được thoải mái, nhẹ nhàng, thì chúng

ta vẫn cảm nhận được những niềm vui, hạnh phúc bất tận của cuộc sống!

Không còn nghi ngờ gì nữa, chính âm nhạc góp phần làm cho cuộc sống phong phú hơn! Hôm nay, cha thật vui khi thấy con tập đàn, vì cha biết, chính con đang nỗ lực tìm kiếm sự phong phú cho cuộc sống của mình và của người khác!

Và sau này, biết đâu chính con cũng sẽ có dịp đàn và hát một bài hát nào đó để chúc mừng sinh nhật người vợ hiền sau này của con! Lúc đó, con sẽ cảm nhận rõ rệt hơn niềm hạnh phúc tương tự như cha đã cảm nhận ngày hôm nay!

Ý NGHĨA CỦA NGÀY LỄ TRI ÂN!

Ngày ... tháng... năm...

Con yêu của cha!

Con biết không? Trong trường Đại học Y khoa, như một thông lệ, mỗi năm đều có một ngày dành riêng để tưởng nhớ những người đã tình nguyện hiến xác phục vụ cho nghiên cứu khoa học. Ngày này được gọi là ngày lễ tri ân. Năm nào buổi lễ cũng được diễn ra trong bầu không khí thiêng liêng, trang trọng, với sự có mặt của rất nhiều thân nhân, gia đình của những người đã khuất, các giảng viên đại học, các nhà khoa học, và đặc biệt là sự có mặt rất đông đảo các thế hệ sinh viên của nhà trường.

Cha chỉ thật sự hiểu được ý nghĩa của ngày lễ này từ khi cha được nghe một bạn đồng nghiệp bên trường đại học y dược tâm sự rằng, tại những buổi lễ như thế này, mỗi sinh viên đều có dịp bày tỏ niềm tiếc thương và biết ơn vô hạn đối với những người đã tình nguyện hiến thân cho sự

nghiệp giáo dục và đào tạo các bác sỹ y khoa cho đất nước. Những người tình nguyện hiến xác cho khoa học, dù họ không vượt qua những thử thách nghiệt ngã của bệnh tật cũng như quy luật tất yếu của cái chết, nhưng họ vẫn luôn sống mãi trong tâm hồn mỗi sinh viên y khoa như những tấm gương sáng ngời của lòng nhân ái và đức hy sinh cao cả...

Nếu giả sử không có những con người tình nguyện hiến xác ấy, có lẽ mẹ của con sẽ chẳng thể nào thực hành gì được, chứ chưa nói đến niềm ước mơ trở thành tiến sỹ y khoa, có tay nghề vững vàng như ngày hôm nay để phục vụ bệnh nhân.

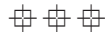
Môn “Giải phẫu học” luôn được xem là một môn học cơ sở trong chương trình đào tạo sinh viên y khoa. Ngày nay, với những tiến bộ của khoa học và công nghệ vật liệu, sinh viên có thể thực tập qua những hình ảnh mô phỏng từ các chất liệu giả. Tuy nhiên, việc thực tập như vậy cũng chỉ mang tính chất hỗ trợ mà thôi, chứ hoàn toàn không thể so sánh được với điều kiện trực tiếp phẫu tích trên xác người thật. Muốn thực hành giỏi thì sinh viên cần phải có tiêu bản người

thật. Đây là điều chắc chắn và không có gì để chối cãi! Nhờ có những người tình nguyện hiến xác mà các sinh viên có thể thực hiện những đề tài nghiên cứu khoa học thực sự có giá trị.

Và như vậy, con có thể thấy rằng, ngày lễ tri ân thật sự mang lại ý nghĩa giáo dục y đức cho mỗi sinh viên y khoa. Người bạn đồng nghiệp của cha vẫn thường nói rằng, ngày lễ ấy còn có ý nghĩa sâu sắc hơn rất nhiều so với những cuốn giáo trình dày cộm hay những bài thuyết giảng về y đức dài lê thê trên giảng đường. Ngày lễ tri ân sẽ luôn khắc sâu dấu ấn trong tâm trí của mỗi sinh viên - những thế hệ học trò sẽ tiếp nối công việc của mẹ con - bài học sâu sắc về sự cống hiến và hy sinh của những người đã khuất, tuy hết sức lặng lẽ, âm thầm, chẳng hề có tượng đồng hay bia đá để ghi ơn, cũng chẳng hề được in tên trên sách báo, nhưng họ mãi mãi đi vào lịch sử ngành y như những con người bất tử...

Có một lần, người bạn đồng nghiệp nói với cha rằng, mỗi lần bác ấy ngắm nhìn một chiếc lá úa vàng trên cây đang lìa cành, sắp rơi xuống đất nơi cửa sổ giảng đường hay bệnh viện, bất

chợt bác ấy lại nghĩ đến hình ảnh của những con người cao cả đã hiến xác cho khoa học. Những chiếc lá ấy lặng lẽ rụng xuống, nhưng không phải là mãi mãi mất đi hẳn. Chúng tiếp tục lặng lẽ phân hủy để biến thành muôn vàn dưỡng chất màu mỡ, để rồi lại nuôi dưỡng những cây khác... tiếp tục lớn lên xanh tươi.

Và qua những gì mẹ con đã nói, rất nhiều lần cha suy nghĩ, cuộc đời mỗi người chúng ta vẫn luôn mang những ý nghĩa sâu sắc nào đó, lúc ta còn sống cũng như khi đã chết. Tự mỗi người chúng ta phải cố gắng sống sao cho có thể để lại thật nhiều điều có ý nghĩa tốt đẹp cho cuộc đời này, ngay cả khi ta đã nằm xuống! Con hãy cố gắng sống như vậy, con nhé!

SỐNG LÀ ĐỂ ĐỒNG CẢM, YÊU THƯƠNG VÀ CHIA SẺ!

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Thứ Bảy cuối tuần vừa rồi, sau bữa cơm tối, mẹ con đã đề xuất với cả nhà một ý tưởng rất hay, đó là: mỗi năm, cả nhà mình sẽ trích thu nhập của gia đình để tặng 5 suất học bổng cho sinh viên nghèo tại trường của mẹ. Đối tượng nhận học bổng là các sinh viên nghèo, vượt khó học giỏi, phần lớn đều ở nông thôn. Sau khi tốt nghiệp ra trường, những sinh viên này sẽ về quê để phục vụ bà con nghèo, nhất là những nơi xa thành phố, không có những bệnh viện lớn, mà dịch vụ y tế thì còn rất đổi thiếu thốn!

Với ý tưởng này của mẹ, cha sẵn lòng ủng hộ cả hai tay! Việc này lẽ ra cha và mẹ đã phải làm từ rất lâu rồi! Bởi vì đó là ước mơ của mẹ con từ thời còn là sinh viên! Mẹ con là một người vừa sống thực tế nhưng cũng vừa rất lãng mạn. Mẹ thực tế ở chỗ rất thấu hiểu hoàn cảnh khó

khăn của người khác. Mẹ lãng mạn ở chỗ, luôn có những ước mơ thật đẹp để giúp đỡ người khác, trong khi hoàn cảnh của mình cũng không phải dễ dàng gì. Mẹ của con là vậy đó! Lúc nào cũng nghĩ đến người khác nhiều hơn là nghĩ cho bản thân mình. Cha rất yêu mẹ con và sẵn lòng đồng hành với mẹ trọn cuộc đời cũng vì đức tính hiếm có này của mẹ!

Từ trước đến nay, con có biết rằng, cả cha và mẹ đều tự hào vì có chung một mục đích sống, đó là: phục vụ con người. Dù rằng, ngành nghề chuyên môn của cha và mẹ là khác nhau, nhưng lại gắn bó hết sức mật thiết với nhau, bổ sung cho nhau. Nghề nghiệp của cả cha lẫn mẹ đều luôn cần đến sự đồng cảm, yêu thương và sẻ chia với những nỗi đau của người khác - có thể đó là nỗi đau về thể chất hay tinh thần. Mục đích cuối cùng của công việc cha mẹ làm là: đem lại niềm vui, hạnh phúc cho con người!

Mà một khi cha mẹ đã nguyện sống cả đời vì một mục đích như vậy, thì cha có gì còn phải e ngại trong chuyện góp một phần thu nhập của mình để tặng học bổng cho các sinh viên của mẹ con?

Nhưng con phản đối cha mẹ rằng: “Nhà mình cũng không giàu có gì? Sao cha mẹ lại phải làm như vậy? Việc đó nên để cho các đại gia làm!”

Cha đồng ý với con, đúng là gia đình mình không giàu có gì, nhưng cũng không đến mức quá thiếu thốn. Tiền bạc mà nhà mình có được hằng tháng đều là công sức lao động chân chính của cả cha lẫn mẹ phải “đổ mồ hôi, sôi nước mắt” mới có được! Nhưng nếu như trong xã hội ai cũng có thái độ chần chừ, chờ đợi người khác làm trước rồi mình mới chịu làm, thì rốt cuộc ai sẽ làm hỏ con? Là những người trí thức, chúng ta phải quyết tâm vào cuộc trước, rồi mới may ra kêu gọi các đại gia vào cuộc được, con ạ! Vẫn biết “vạn sự khởi đầu nan”, nhưng nếu không có sự khởi đầu này, thì sẽ chẳng bao giờ có được những điều tốt đẹp xuất hiện tiếp theo đâu con!

Hình như mẹ con tỏ vẻ hơi ngạc nhiên về thái độ của con, nhưng cha thì không! Lúc còn nhỏ, cha sống ở một huyện vùng sâu thuộc tỉnh Đồng Nai. Tuổi thơ của cha rất cơ cực, cha đã từng làm ruộng, làm rẫy, nên cha rất thông cảm và thương những người nông dân nghèo khổ. Còn con, tuổi

thơ của con bây giờ không còn phải chịu đựng nhiều cơ cực như cha ngày xưa nữa. Thế nhưng, nếu con may mắn được sống trong hoàn cảnh đầy đủ mà con vẫn biết cảm thông với hoàn cảnh khó khăn của người khác, để rồi hết lòng yêu thương giúp đỡ họ, thì càng đáng quý, con ạ!

Người Việt Nam mình có câu: “Dốc bồ thương kẻ ăn đong.” Ý nghĩa của câu này là gì? Chắc con chưa hiểu ý nghĩa của câu thành ngữ này! Con biết không? Ngày xưa, người nông dân sống ở quê thường dựng lúa thóc trong bồ, cất trong nhà. Số lúa thóc này được cất trữ để cả gia đình ăn dần dần. Đến khi nào phải dốc bồ, có nghĩa là lượng lúa thóc trong bồ đã vơi đi nhiều, sắp hết. Điều này cũng đồng nghĩa với việc gia đình lâm vào cảnh thiếu thốn, sẽ phải đi vay bên hàng xóm may ra mới có cơm ăn hàng ngày. Mà nếu bên nhà hàng xóm cũng lâm vào hoàn cảnh khó khăn như mình, thì còn biết xoay sở ra sao? Ý nghĩa sâu xa của câu thành ngữ này là, chỉ khi nào con người ta sống trong cùng cảnh ngộ khó khăn, thiếu thốn thì mới dễ thương nhau, thông cảm cho nhau.

Con chưa sẵn lòng giúp đỡ người khác, điều này cũng không có gì là khó hiểu. Bởi vì, từ nhỏ đến giờ, con luôn được cha mẹ lo cho con đầy đủ. Con chưa phải chịu thiếu thốn thứ gì, chưa phải thiếu thốn ngày nào. Nhưng bắt đầu từ mùa hè năm nay, cha mẹ sẽ không còn “bao cấp” từ A đến Z cho con nữa! Con sẽ phải cố gắng đi làm thêm ngay từ bây giờ, để hiểu biết thực tế cuộc sống, để biết quý đồng tiền chân chính do mình làm ra, và nhất là để biết đồng cảm, sẻ chia với hoàn cảnh khó khăn của nhiều người khác!

KHI NÀO CON NÊN KHÓC?

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Cha không hề muốn vẽ ra trước mắt con một thế giới chỉ có những điều vui tươi, tốt đẹp. Bởi lẽ, điều đó không thực tế. Khi con càng lớn lên, càng trưởng thành, con sẽ càng phải đối diện cuộc sống với những thực tế của nó. Không chỉ có niềm vui và hạnh phúc, cuộc sống còn có rất nhiều chuyện buồn khổ, những nỗi đau, mất mát khiến con người ta phải rơi nước mắt! Một trong những trách nhiệm quan trọng của bậc làm cha mẹ là phải chuẩn bị cho con cái một cái nhìn đúng đắn về thực tế cuộc sống, nếu như không muốn con cái mình phải gánh chịu nhiều thất bại trên đường đời sau này! Rồi con sẽ thấy, trong rất nhiều vấn đề nan giải mà con phải đương đầu trong cuộc sống sau này, luôn đòi hỏi con phải dám trung thực để nhìn nhận đúng đắn vấn đề; để rồi từ đó, con mới có thể đương đầu, giải quyết được vấn đề và đưa cuộc sống của mình tiến lên.

Lẽ dĩ nhiên, trong những lá thư trước đây cha viết gửi cho con, cha thường viết về những điều tốt đẹp hơn là nói đến những mặt trái của cuộc sống. Con có hiểu vì sao cha lại làm như vậy không? Bởi lẽ, tuổi của con còn nhỏ, cha cần gieo nơi tâm hồn con hạt giống của những điều tốt đẹp nhất. Điều này cũng tựa như là việc tạo sức đề kháng cần thiết cho tâm hồn con vậy! Sau này, khi con lớn, tự con cũng sẽ dần dần hiểu được những mặt trái cuộc sống là như thế nào! Rồi sẽ có những lúc con kinh ngạc vì cuộc sống này lại có những kẻ hết sức tầm thường, nhỏ nhen, đốn mạt... ngoài sức tưởng tượng của con. Khi đó, cha tin con có đủ sức mạnh của những điều tốt đẹp để vượt lên tất cả những gì là xấu xa, thấp hèn, tầm thường nhất!

Chính vì cuộc sống bao hàm nhiều mặt phức tạp khác nhau như vậy, mà trong cuộc sống của mỗi người chúng ta có những khi đầy áp tiếng cười, và cũng có nhiều khi đong đầy nước mắt. Nói đến nước mắt, người ta thường nghĩ, nước mắt chỉ dành riêng cho phái nữ. Trên thế gian này, người phụ nữ được trời phú cho trái tim nhạy cảm, tấm lòng dễ bao dung, đồng cảm với nỗi đau

của người khác. Họ dễ xúc động, nên bất cứ khi nào họ cũng dễ rơi nước mắt hơn so với đàn ông chúng ta. Đó là chưa nói, thế giới tâm lý của phái nữ thường rất thâm kín, phức tạp hơn so với phái nam chúng ta rất nhiều!

Thế nhưng, đàn ông chúng ta cũng là con người, nên cũng vẫn biết khóc, con ạ! Bằng chứng là, ngay từ khi con mới chào đời, con đã cất tiếng khóc oe oe rồi! Có phải vậy không?

Khi con còn nhỏ, cha không bao giờ dạy con khóc. Cha vẫn dạy con rằng, đàn ông cần phải can trường, cứng cỏi. Đúng như vậy! Nhưng khi con đã lớn lên, cha muốn con phải nhận thức được một vấn đề quan trọng là: một người đàn ông nên khóc khi nào?

Nhận thức được điều này là rất quan trọng, con trai ạ! Cha cho rằng, cần phải giáo dục con người biết cười khi nào và biết khóc khi nào! Con thử hình dung, nếu chúng ta phải sống trong một thế giới mà con người ta không còn biết khóc gì thì thế giới ấy sẽ kinh khủng đến mức nào? Một thế giới lạnh lùng, thờ ơ và tàn nhẫn. Một thế giới chán ngắt và đáng sợ!

Do vậy, trong cuộc sống, cha mong con trai của cha :

- ⊕ Đừng chỉ biết khóc cho bản thân mà hãy biết khóc nhiều hơn cho người khác.
- ⊕ Biết khóc cho những gì trong đời mình đáng phải tiếc nuối.
- ⊕ Hãy để cho những nỗi xót xa, thương cảm biến đổi con trở thành một con người sẵn sàng ra tay giúp đỡ người khác mỗi khi cần.
- ⊕ Và cuối cùng, con đừng bao giờ để bản thân mình trở thành kẻ dửng dưng, vô cảm trước những nỗi đau của người khác, con nhé!

HẠNH PHÚC VỚI NGHỀ NGHIỆP

Ngày ... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Vậy là sắp đến ngày con tốt nghiệp đại học! Không chỉ riêng mình con mà cả gia đình mình đã mong chờ ngày này suốt hơn bốn năm qua! Khi chúng ta khát khao mong đợi một điều gì, chúng ta sẽ có cảm nhận thời gian sẽ trở nên dài hơn, trôi qua lâu hơn. Chắc con cũng cảm thấy rằng, thời gian hơn bốn năm qua trôi qua thật lâu, mà cũng thật nhanh! Con cảm thấy thời gian trôi lâu, vì con quá mong đợi đến ngày con tốt nghiệp. Nhưng đến hôm nay, có lẽ con đang ngỡ ngàng tự hỏi, sao mà thời gian trôi qua nhanh quá, mới đó mà đã hơn bốn năm trôi qua rồi!

Sắp tới đây, con sẽ phải đi tìm một công việc phù hợp với ngành học chuyên môn của mình!

Mặc dù con đã đi làm từ khá lâu, nhưng những công việc trước đây chỉ là việc làm thêm mà thôi! Nghề nghiệp sắp tới của con sẽ là nghề

mà con có thể gắn bó suốt cuộc đời mình! Cha muốn nói đến niềm hạnh phúc của con khi theo đuổi nghề nghiệp. Chỉ khi nào chúng ta yêu thích, tìm thấy niềm vui, thực sự cảm nhận được hạnh phúc trong nghề nghiệp của mình, thì những gì chúng ta làm mới thực sự có hiệu quả!

Không phải cứ ra trường là con có thể tìm ngay được một công việc phù hợp với ước muốn, sở thích của mình! Cuộc sống hoàn toàn không đơn giản như vậy! Trước đây, con đã dám ước mơ, dám theo đuổi ước mơ của mình, thì giờ đây, cha hy vọng con cũng sẽ tiếp tục dám tiếp tục theo đuổi ước mơ đó, dám dấn thân, dám thất bại, để cuối cùng: dám thành công và dám tự khẳng định mình! Nói chung, con sẽ phải trải nghiệm rất nhiều điều khác nhau, để cuối cùng con mới có thể thực sự cảm nhận được hạnh phúc trong nghề nghiệp mà mình yêu thích!

*

Phần lớn ý nghĩa công việc của chúng ta phụ thuộc vào việc công việc mà ta làm có lợi ích cho người khác, cho xã hội hay không? Chúng ta đem lại được những gì tốt đẹp cho người khác, cho xã hội? Nếu con không xác định được những điều

này thì con có khác nào một kẻ mộng du đang đi trên mê lộ công việc của mình? Một khi con tìm được câu trả lời thật rõ ràng cho câu hỏi đó, nghĩa là con đã thực sự thấy được ý nghĩa của công việc và cảm nhận được hạnh phúc trong nghề nghiệp của mình! Ta là ai, nếu ta vẫn cứ phải làm việc quần quật mỗi ngày mà không hề biết mình đã đem lại tác động tích cực nào cho người khác, cho cuộc đời?

Nếu trong xã hội mà bất cứ ai cũng say mê và tận tụy với nghề nghiệp của mình, thì xã hội trở nên thật tốt đẹp!

Cha muốn con phải say mê công việc của mình đến mức, ngày nào không được làm công việc mà mình yêu thích, con sẽ cảm thấy ngày đó thật vô nghĩa, chán nản! Cha mong mỗi sáng thức dậy, con sẽ gật đầu mãn nguyện với chính mình rằng, công việc của mình trong ngày hôm nay không còn là một gánh nặng nữa, mà phải trở thành một niềm vui thực sự.

NHỮNG ĐIỀU CHA MONG CON PHẢI CÓ!

Ngày... tháng ... năm ...

Con yêu của cha!

Là một người làm cha, trách nhiệm của cha là phải dạy con tất cả những phẩm chất đạo đức cần thiết, để con có thể sống xứng đáng như một con người - giữa cuộc đời này. Phần lớn hạnh phúc mà mỗi người có thể thực sự cảm nhận được trong cuộc sống đều phụ thuộc rất nhiều vào những phẩm chất đạo đức mà người ấy có.

Nói đến các phẩm chất đạo đức là nói đến một đề tài quá rộng, quá sâu sắc và quá phức tạp, cha có thể dành cả ngàn trang sách cũng không thể nào nói hết. Thế nhưng, có lẽ con cũng có ý nghĩ như cha, rằng chúng ta không cần đến những lời lẽ quá dài dòng như vậy! Cha viết thật ít, nhưng cha hy vọng con đọc xong sẽ hiểu và lắng đọng thật nhiều... Điều quan trọng nhất là con phải hiểu được những phẩm chất đạo đức

mà bất cứ ai cũng cần phải có, và nhất là phải thực sự SỐNG với nó, chứ không phải chỉ là dừng lại ở những hiểu biết lý thuyết suông. Cha rất vui khi thấy trong thời gian gần đây con đã có được nhiều tiến bộ hơn trước!

Chỉ khi nào con quyết tâm sống với những phẩm chất đạo đức thật sự của mình, con mới có thể trở thành một con người chân chính!

Cuốn sách đạo đức hay nhất mà con có thể đọc được chính là cuốn sách mà con đọc bằng chính những trải nghiệm trong cuộc sống của mình! Và đến khi đó thì cha không còn phải viết thêm một cuốn sách đạo đức nào dành riêng cho con nữa! Khi đó, đến lượt con, con phải có trách nhiệm giáo dục đạo đức cho các thế hệ con cháu của mình!

Xuyên suốt cuốn sách này, cha đã tâm sự cùng con nhiều điều rồi, nhưng tóm lại, lúc nào cha cũng mong con:

- ☯ Có đủ sức khỏe để lúc nào cũng có thể làm việc với niềm thích thú.

- ⊕ Có đủ khả năng kiếm tiền một cách lương thiện để đáp ứng mọi nhu cầu chính đáng của bản thân.
- ⊕ Có đủ tư duy để làm được nhiều việc hữu ích một cách hiệu quả.
- ⊕ Có đủ tỉnh táo để phân biệt được những điều tốt - xấu, phải - trái.
- ⊕ Có đủ sáng tạo để luôn mang lại những điều mới mẻ cho cuộc sống.
- ⊕ Có đủ sức mạnh để đương đầu với mọi khó khăn và vượt qua.
- ⊕ Có đủ kiên nhẫn để theo đuổi đến cùng những mục đích cao đẹp.
- ⊕ Có đủ khôn ngoan để nhìn thấy những sai lầm, khiếm khuyết của bản thân mình.
- ⊕ Có đủ chân thành để tạo sức thuyết phục người khác.
- ⊕ Có đủ bao dung để tha thứ cho những lỗi lầm của người khác.
- ⊕ Có đủ cao thượng để vượt trên những gì nhỏ nhen, ti tiện.

- ⊕ Có đủ tình yêu thương để chia sẻ mọi điều tốt đẹp với người khác.
 - ⊕ Có đủ niềm tin để theo đuổi đến cùng chân lý.
 - ⊕ Có đủ nhạy bén để ứng xử một cách linh hoạt với những thay đổi của thực tế cuộc sống.
 - ⊕ Có đủ thận trọng để cân nhắc, tính toán lợi hại.
 - ⊕ Có đủ táo bạo để tạo nên những cú bứt phá ngoạn mục.
 - ⊕ Có đủ hy vọng để xua tan mọi âu lo về tương lai.
 - ⊕ Và có đủ tuyệt vời, để mãi mãi xứng đáng với niềm kỳ vọng của cha mẹ! Con nhé!
- Cha của con!

MỤC LỤC

Cùng bạn đọc.....	5
Ngày con sinh ra đời!	9
Ngày đầu tiên con đi học!	12
Bài học từ thiên nhiên	14
Đi thăm bảo tàng	17
Quy luật “cạnh tranh” và “nhường nhịn”.....	21
Hãy biết nhìn con người trong kỳ vọng!	26
Mỗi người một tính cách.....	31
Bắt đầu một ngày mới bằng thái độ vui vẻ.....	34
Cảm nhận vẻ đẹp giản dị của cuộc sống	37
Tình yêu quê hương, đất nước!	40
Cần đọc sách cả đời	43
Học vấn chuyên môn	49
ảm xúc đầu đời... ..	53
Sức khỏe là vốn quý	58
Luôn biết vượt lên chính mình	60
Đường đời phía trước.....	65
Cần tập thói quen làm việc đều đặn.....	71
Khám phá năng lực tiềm ẩn	75
Con là niềm kỳ vọng của cha.....	82
Kế hoạch làm việc trong một tháng.....	85
nhạc làm cho cuộc sống phong phú hơn... ..	88
Ý nghĩa của ngày lễ tri ân!	91
Sống là để đồng cảm, yêu thương và chia sẻ!	95
Khi nào con nên khóc?	100
Hạnh phúc với nghề nghiệp	104
Những điều cha mong con phải có!	107